

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007

ΤΕΥΧΟΣ 99

"Άγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς

«Μὲ ψεύτικην ἀγάπην δὲν πηγαίνομεν εἰς τὸν Παράδεισον»

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΣΤΟΝ ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙC ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑς

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.

- **ΧΑΛΚΙΔΑ:** δδός Βουδικλάρη 23, Τ.Κ. 34100
τηλέφωνα: 22210-85793 & 697-2010420 & FAX: 22210-84143
- **ΘΗΒΑ:** δδός Κιθαιρώνος 10, Τ.Κ. 32200
τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
Ώρες λειτουργίας: 5^η-6^η μ.μ. κάθε τρίτη, 10^η-12^η π.μ.
κάθε Τετάρτη, 10^η-11^η π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** δδός Ησιόδου 5 (εναντί μικρού Ι. Ν. 'Αγ. Νικολάου),
Τ.Κ. 32100 τηλέφωνα: (22610) - 22856 & 80216
Ώρες λειτουργίας: 5^η-7^η μ.μ. καθημερινώς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":**
Θερινούς μήνες είς Άναληψην Άρσαχώβης Τ.Κ. 32004
τηλέφωνο: 22670 - 31290. "Ολες τις άρες καθημερινώς.
- **ΙΤΕΑ ΑΜΦΙΣΣΗΣ:** δδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
Ώρες λειτουργίας: 5^η-7^η μ.μ. καθημερινώς έκτος Σαββάτου και Κυριακής.
- **ΧΡΙΣΣΟ:** δδός Συνταγματάρχου Ψαρρού 100, Τ.Κ. 33055
τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
Ώρες λειτουργίας: Καθημερινώς έκτος Σαββάτου και Κυριακής.

ΔΩΡΕΕΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση των δωρητῶν μας ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Συλλόγου μας καὶ μὲ τίτλο Π Α Ν Ε Λ Λ Η Ν Ι Ο Σ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ λογαριασμό στήν ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ μέ αριθμό: 143/540.033-38.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στό Σύλλογό μας, ἢ ἐντιμερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καὶ ἡμερομηνία κατάθεσης. Ή ἀπόδειξη πού θά ἐκδοθεῖ ἀπό τό Σύλλογό μας μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φροδολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ δσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

Γιά τούς κατοίκους
τοῦ Έξωτερικού
IBAN:GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη)

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαίο περιοδικό, ιδιοκτησία τοῦ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Οδός Τρυγόνος 3, (Άνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 8626-700.

www.ierapostoli.gr

Έκδότης - Δ/ντής: ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΣ
Αναστ. Ζίννη 33-35, 11741, Κουκάκι Αθήνα,
Τηλ.: 210 9221-201.

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Έκτπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Γιού Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Άνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Αχαρονάν, 136 71 τηλ. 210 3410-436.

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Συνεχίζουμε καί σ' αύτό τό τεῦχος τήν ἀφιέρωσή μας πρός τόν ἀλησμόνητο μακαριστό πνευματικό πατέρα μας Σεβασμιώτατο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ (ἔπειτα ἀπό τό ὑπ' ἀριθμ. 98 τεῦχος μας).

Δημοσιεύουμε κατωτέρω τρεῖς ἀκόμη ὄμιλίες, πού ἐλέχθησαν στήν ἔξοδο ἀκολουθία του.

Ἄκολούθως παρουσιάζουμε μερικές συλλυπητήριες ἐπιστολές, πού ἔφθασαν στόν Ὀμιλό μας.

Πραγματικά λάβαμε πάρα πολλά μηνύματα, γεμάτα ἀπό αἰσθήματα ἀγάπης, σεβασμού καί ἐνδιαφέροντος γιά τόν μακαριστό μας πνευματικό πατέρα.

Όλοι τιμοῦν καί μέ τόν γραπτό λόγο τους τήν προσωπικότητα τοῦ ἀειμνήστου, τήν ἐκκλησιαστική του μορφή καί τήν Ιεραποστολική του γενικά δραστηριότητα. Ἐκφράζουν τήν ἀγάπη τους γιά τόν ἄκακο, τόν ἀγνό, τόν καθαρό, τόν προικισμένο μέ πάμπολλες ἀρετές, πιστό καί ἀξιο δοῦλο τοῦ Κυρίου, τόν κανονικό Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων, μακαριστό ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ.

A. Φλογερός καί ἀκαταμάχητος κληρικός

Τύπο π. Λουκᾶ Κορογιάννου

«Ἐνφρόνθητι, στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ὁῆξον καί βόησον ἡ οὐκ ἀδίνουσα· διτὶ πολλά τά τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἡ τῆς ἔχουσης τόν ἀνδρα (Γαλ. 4, 27)» καί «δέ ἐωδάμαμεν καί ἀκηρόδαμεν...τοῦτο καί μαρτυροῦμεν» (Α΄ Ιωάν. 1,1-2).

Ἐσήγησεν ἡ καλλικέλαδος ὄηδών τῆς Λιάκουρας καί τοῦ Παρνασσοῦ, βουβάθηκαν οἱ φωνές ἀπό τὸ μελισσολόῃ τῶν παιδῶν τῆς Ἀγίας Ταβιθᾶ. Καί τά πουλιά καί ἐκεῖνα ἐσίγησαν, διότι ἔφυγεν Ἐκεῖνος ποὺ στό κάθε γλυκοχάραμα πρό τοῦ Ὁρθού, τά καλημέριζε.

Τόν γέννησαν τά ἡρωϊκά Καλάβρυτα, τόν χάροηκε ἡ Βοιωτία καί ἡ Θεσσαλιώτιδα, τόν χάροηκαν τά παιδιά τῆς Ἀγίας Ταβιθᾶ, τόν χάροηκε ἡ ἐξωτρική ἱεραποστολή στήν Οὐγκάντα, τήν Κένυα, τήν Τανζανία. Τόν χαρήκαψε ἐμεῖς πού τόν γνωρίσαμε ἀπό κοντά. Ἰδιαίτερως ὅμως, τόν χάροηκε ἡ Ἐκκλησία. Σφράγισε τό ἀετήσιο καί ἀγρυπνο μάτι τοῦ πατέρα, πού γνώριζε νά ἐπισκοπῆ τή μάνδρα, καί ν' ἀφουγκράζεται τίς καρδιές καί τούς καημούς τῶν ὀρφανῶν. Σιώπησε ὁ πατέρας ἐκεῖνος, πού πολλές φορές στενοχωροῦσε, πάντοτε ὅμως γιά τό συμφέρον τῶν παιδιῶν, καί ἀπό ἀγάπη γιά αὐτά.

Ἐγώ πού εἶχα τήν καλή τύχη, νά τόν πλησιάσω λίγο περισσότερο, θά μποροῦσα νά διμολογήσω πολλά. Θ' ἀρκεστῶ ὅμως σέ τρία βασικά του χαρακτηριστικά.

Τήν πίστη του στό Θεό. Ἀγαποῦσε ἔξ ὅλης τῆς καρδίας του, τῆς ψυχῆς, τῆς ἰσχύος του καί τῆς διανοίας του τό Θεό.

Υπῆρξε τύπος ἥθικῆς καί τιμοτητος καί τελείως ἀφιλοκερδῆς. Ὁμοίαζε πρός ἐκεῖνον πού εἶπε πώς οἱ ἀλώπεκες φωλεάς ἔχουσι, καί τά πετεινά τοῦ Οὐρανοῦ Κατασκηνώσεις, δέ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποὺ τήν κεφαλήν κλίναι». Υπῆρξε ἔνος στόν τόπο μας καί ὁ Ιωσήφ ἀπό Ἀριμαθέας θά μᾶς ἐλεγεν σήμερα.

«Δόξ μοι τοῦτον τόν ἔνον, τόν ἐκ βρέ-

φους ὃς ἔνον ἔνενθέντα ἐν κόσμῳ».

Σέ μᾶς θά ἐλεγεν ὁ Ιωσήφ: «Δόξ μοι τοῦτον τόν ἔνον, ὃν Ἐβραῖοι τῷ φθόνῳ ἀπεξένωσαν κόσμῳ».

Σέ μᾶς θά ἐλεγεν ὁ Ιωσήφ: «Δόξ μοι τοῦτον τόν ἔνον, ἵνα κρύψω ἐν τάφῳ, ὃς ὃς ἔνος οὐκ ἔχει τήν κεφαλήν ποὺ κλίναι». (Ἀσματικόν Μ. Παρασκευῆς ἑσπέρας).

Φλογερός κληρικός, ἀσυμβίβαστος καί ἀκαταμάχητος, μέ ἄποψη καί συνέπεια. Στό πέρασμά του τά ράσα του ἀνέμιζαν στό λαό τοῦ Θεοῦ ἀέρα ἐκκλησιαστικῆς καί πατριωτικῆς ἐλπίδας. Ὅμως γι' αὐτή του τήν παροησία καί τή λεβεντιά τόν φθόνησαν. Ὅπως τόν καιρόν ἐκεῖνον διά φθόνον παρέλαβον τόν Χριστόν, παρ' ὅτι ἐγνώριζαν τήν ἀθωτητά του. «Ἄλλ' οὐχ ὅμιλούγουν, ἵνα μή ἀποσυνάγωγοι γένενται».

Ολοι γνώριζαν πώς δι πατήρι Κωνσταντίνος ούδέν ἄτοπον ἔπραξε.

Καί ὅμως ἡ ζωή του σημαδεύτηκε, ἀπό καταδίκες, συλλήψεις, διώξεις, ἀκόμη δέ τοῦ ἐπεβλήθη δυστυχῶς καί τό ἐπιτίμιον τῆς ἀκοινωνησίας.

Ὑπάρχουν καί σήμερα σκοτεινές δυνάμεις καί ἔξουσίες, πού ὑπογράφουν ἄδικες σταυρικές καταδίκες καί καταδυναστεύουν ἀθώους.

Κουράστηκε μιά δλόκληρη ζωή νά κονταροχτυπιέται μέ τήν Ἐκκλησιαστική ὑποκρισία, καί τήν ἀνανδρη συμπεριφορά τῆς Πολιτείας.

Σεβασμώτατε, Ἀγιε Θηβῶν, Σεῖς ἀποτελέσατε ἔξαιρεσι. Τόν δεχτήκατε στή Μητρόπολή σας καί τόν περιβάλατε μέ πολύ σεβασμό καί ἀγάπη. Καί αὐτό εἶναι πρός τιμήν Σας.

Τελειώνοντας ὅμως θά ἥθελα νά ἐπισημάνω: Σεβασμώτατοι, **τοῦτο τό φέρετρο πού ἔχουμε μπροστά μας εἶναι δσήρωτο, διότι μέσα του τό βαραίνουν οἱ ἀξίες τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Ἀνθρωπιᾶς καί τῆς Ἑλλάδος.**

Δέν μπορῶ νά ἔρω, πώς δι πατήρι Θεός δι-

δει τό χρῖσμα τῆς ἀγιότητος στούς ἀνθρώπους του. Ἐκεῖνος γνωρίζει τούς Ἀγίους Του.

Αὐτό ὅμως, δέν μέ εμποδίζει, εἰς ὅ, τι μέ αφορᾶ τουλάχιστον, νά τόν ἐπικαλεσθῶ καὶ

νά τοῦ πῶ: "Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ Ἐμοῦ.

Νάχουμε τήν εὐχή του.

B. «Ὄρθως ζῶν καί μετά πολιτείας ἀρίστης (Ι. Χρυσόστομος). Εἶχε τό μέτωπο ἐστεμμένο μέ τήν ἀγνότητα

(Υπό Κρουσταλάκη Γεωργίου)

Τόν μακαριστό Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφεροσάλων, π. Κωνσταντίνο Σακελλαρόπουλο, συνήντησα γιά πρώτη φορά ως μαθητής τοῦ Γυμνασίου Θηβῶν τό ἔτος 1957. Ἐκτοτε ὁ π. Κωνσταντίνος, νέος τότε ἀρχιμανδρίτης - ἱεροκήρυκας μέ λόγο πύρινο, τοποθετήθηκε στήν καρδιά μου, ώς ὁ σεβαστός πνευματικός μου πατέρας, συνεχιστής στή Βοιωτία τοῦ ἔργου τοῦ ἀοιδίμου πατρός Δανιήλ Βασιλόπουλου.

Μέ τήν πρώτη του ἐμφάνιση ὁ π. Κωνσταντίνος μᾶς ἐδημιούργησε τή βεβαιότητα ὅτι εἶχε ἔλθει γιά νά ἐγασθῇ ἔντιμα καί σκληρά. Ἡξερε τί ἥθελε καί πῶς θά τό εὔρισκε. Εἶχε τό μέτωπο ἐστεμμένο μέ τήν ἀγνότητα, «Ὄρθως ζῶν καί μετά πολιτείας ἀρίστης» (Ιω. Χρυσ.).

Πνευματικός ἐργάτης. Η κοινωνικότητά του ἦταν νηπτικά, ἐπιλεκτική καί ὁ στοχασμός του Χριστοκεντρικός. Ἐργαζόταν ἀόκνως μέ θυσιαστική ἀγάπη μέχρι προσωπικῆς ἔξαντλήσεως, μή φειδόμενος κόπου, χρόνου καί χρημάτων. **Ψηῆρες ἐξ ἀρχῆς καί παρέμεινε μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του πτωχός.** Ο ἐν γένει τρόπος τῆς ζωῆς του ἦταν ἀπλός καί ἀπέριττος, διαποτισμένος ἀπό τήν ἀρετή τῆς «ἄγιας ταπείνωσης».

Τήν περίοδο ἐκείνη καί στά μετέπειτα χρόνια ἐποίμανε ώς πνευματικός πατέρας πολλές ἐκατοντάδες κυρίως νέων ἀνθρώπων, σέ ὅλη τή Βοιωτική γῆ, **«εὐδοκῶν μεταδοῦναι ἐκάστῳ οὐ μόνον τό Εὐαγγέλιον**

τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί τήν ἑαυτοῦ ψυχήν» (Α΄ Θεσ. 2,7: M. Βασ.). Παράλληλα ἀνέπτυσσε καί ἔνα εὐρύτερο κοινωνικό ἔργο, ποικιλόμορφο καί εύκαρπο.

Μέ συγκίνηση καί εὐγνωμοσύνη, Σεβαστέ μου Πατέρα, ὅλα τά πνευματικά σου παιδιά θά ἀνακαλοῦμε στή μνήμη μας τήν περίοδο ἐκείνη τοῦ 1950-1960, τῶν ἐφηβικῶν καί νεανικῶν μας ὁραματισμῶν.

Οταν ὁ σεβαστός μας Πατέρας βγῆκε στό μεγάλο πνευματικό του ταξίδι, στό ταξίδι τῆς «καιομένης καρδίας», ἔφερε ἥδη μαζί του βαριές πνευματικές ἀποσκευές. Ο πνευματικός πυρόνας τῆς προσωπικότητάς του συγκροτήθηκε στά νεανικά του χρόνια, στό πλαίσιο μᾶς εὐλογημένης συντροφιᾶς ἐργαζομένων νέων, ἐνός ἀνεπίσημου χριστιανικοῦ ὅμιλου, πού κατευθυνόταν πνευματικά ἀπό τήν Ἀδελφότητα Θεολόγων «ΖΩΗ».

Ἡ ὁμάδα αὐτή διευρυνόταν καί ἔγινε μιά ζεστή νεανική συντροφιά, πού ἀπετέλεσε τόν μετέπειτα πυρόνα τῆς Χ.Ε.Ε.Ν. Πολλοί ἀπ' αὐτή τήν πνευματική συντροφιά ἐξελίχθησαν ἀναλόγως: σέ διαπρεπεῖς Μοναχούς, Ιερομονάχους, Ηγουμένους, Ιεροκήρυκες ἀκόμη καί Ἀρχιερεῖς αὐστηρῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν.

Ἡ πνευματικότητα τῆς ὁμήγυρης ἐκείνης ἐπηρέασε βαθύτατα τήν προσωπικότητα τοῦ νεαροῦ τότε ἐμπορούπαλλήλου Κωνσταντίνου. Μαζί μέ ὅλα τά μέλη τῆς ὁμάδας ἐκείνης ἀνεξήητοσ δρόμους πνευματικούς πού ὀδηγοῦν στόν «κρυπτόν τῆς καρδίας ἄνθρωπον» (Α΄ Πετ. γ΄ 4). Ἀπό τήν

κοινή αυτή άναξήτηση, τό ήθος του άπεβη αύστηρότερο, τό βίωμά του πιό άσκητικό και τό έκκλησιαστικό του φρόνημα γνησιώτερο.

Τίς τελευταῖς δεκαετίες τῆς ζωῆς του, μετά τό 1974, δι μακαριστός Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνος ἔκανε ὁμηρήτριο τῶν νέων του πνευματικῶν καὶ Ἱεραποστολικῶν ἀγώνων τά ὑψώματα τῆς Ἀράχωβας.

Ἐκεῖ ἀτενίζοντας τό μεγαλεῖο τῶν ἀνεμοδαρμένων κορυφῶν τοῦ Παρνασσοῦ, ἐβίωνε μέ ταπείνωση καὶ ἀξιοπρέπεια τή μεγάλη ἀδικία πού τοῦ ἔκανε ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐκθρονίζοντάς τον ἀπό τή Μητρόπολή του, σέ μιά δύσκολη καμπή τῆς

Ἐκκλησιαστικῆς μας ἴστορίας.

“Οταν πρό ήμερων τόν ἐπισκέφθηκα στό Νοσοκομεῖο, ἔφυγα μέ τή βεβαιότητα πώς εἶχε ἥδη ἐτοιμάσει τήν καρδιά του γιά τήν μεγάλη ἀναχώρηση, ὡς πραγματικός ἐραστής τῆς ἀφθαρτῆς ζωῆς καὶ τοῦ ζωοποιοῦ θανάτου.

Σεβαστέ μας Πατέρα Κωνσταντίνε,

Στή γενέθλια αυτή ήμέρα σου, καθώς ἐτελίωσε δι πρόλογος καὶ ἀρχίζει τό κυρίως θέμα στό βιβλίο τῆς ζωῆς σου, σέ παρακαλοῦμε θεομά νά εὐχεσαι γιά ὅλους ἐμᾶς στόν Κύριο.

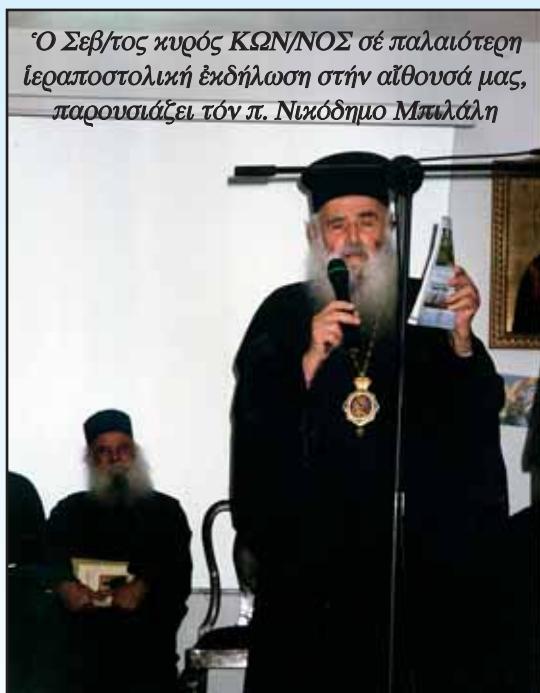
«Μακαρία ἡ δόξα, ἡ πορεύει σήμερον».

Γ. Ὁ Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνος

(Υπό π. Νικοδήμου Μπιλάλη)

Ο ἀοιδόμος Μητροπολίτης ἐγεννήθη τό 1918 εἰς τό χωρίον Δουμενά Καλαβρύτων ἐκ πολυτέκνων γονέων καὶ ἀγροτοποιμένων καὶ ἦτο δος ἐξ 7

ἀδελφῶν. Ἀπωφανίσθη τῆς μητρός του μόλις 8ετής καὶ μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 13 ἐτῶν εἰργάζετο ὡς μικρός ἀγρότης καὶ ποιμήν προβάτων. Ἀλλά πρωρισμένος ὡς ποιμήν λογικῶν προβάτων, μόνος μετέβη εἰς Πάτρας, ὅπου ὡς ἐργαζόμενος «ὁλημερίς» είς παντοπωλεῖον πρός ἔξασφάλισιν μόνης τροφῆς καὶ στέγης ἐφοίτησεν εἰς Νυκτερινόν Γυμνάσιον, παρακολουθῶν παραλλήλως καὶ τά καπιτηγιτικά μαθήματα καὶ κηρύγματα τοῦ ὀνομαστοῦ καὶ μακαριστοῦ Γέροντος τῶν Πατρῶν Ἀρχιμ. π. Γερβασίου Παρασκευοπούλου (1878-1964), ὁ ὅποιος ὑπῆρξε καὶ ὁ πρώτος πνευματικός Πατήρ καὶ καθοδηγός του. Ἐν συνεχείᾳ ἐνεγάφη εἰς τήν Θεολογικήν Σχολήν Ἀθηνῶν, εἰς τήν δόποιαν ἐφοίτησα ἐργαζόμενος καὶ συνεργαζόμενος μετά τῆς ιεραποστολικῆς Ἀδελφότητος «Ζωή» μέχρι τῆς στρατεύσεώς του τό 1940. **Μάλιστα τό 1941 συνέλιφθη ὑπό τῶν Γερμανῶν κινδυνεύσας τόν ἔσχατον κίνδυνον!** Ἀλλά δραπετεύσας κατά θαυμαστόν τρόπον διεσώθη, διά νά στρατευθῇ καὶ πάλιν μετά τήν ἀπελευθέρωσιν, παραπετίνας τήν στρατιωτικήν του θητείαν καὶ ὡς ἔθελοντής μέχρι τό 1948, δτε καὶ ἔλαβε τό πτυχίον τῆς Θεολογίας. Εἰς τάς τάξεις τοῦ ιεροῦ Κλήρου εἰσῆλθε τό 1950 καὶ μέχρι τό 1968 ὑπηρέτη-

σεν ώς Αρχιμανδρίτης - Ιεροκήρυξ εἰς τάς Ἰ. Μητροπόλεις, Πρεβέζης, νήσου Κῶ, Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, ἀναπτύξας πολυσχιδῆ ιεραποστολικήν δρᾶσιν τόσον ώς Ιεροκήρυξ, μάλιστα περιοδεύων, δυσον καὶ ώς κατηχητής καὶ δραγανωτής Κύπρων Μελέτης Ἀγίας Γραφῆς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, νέων καὶ ἐπιστημόνων, ἀλλά καὶ ώς ἰδρυτής μαθητικῶν οἰκοτροφείων καὶ τῆς Ὁρφανικῆς Στέγης κορασίδων, τῆς γνωστῆς «Ἀγίας Ταβιθᾶ» Λεβαδείας.

Τό 1968, ἔξελέγη ὑπό τῆς Ιερᾶς Συνόδου, ἐπί Αρχιεπισκόπου Αθηνῶν Ιερωνύμου, Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος (Καρδίτσης) καὶ Φαναριοφερσάλων, πολλαπλασιάσας τά ιεραποστολικά του τάλαντα, μάλιστα δέ τό διοικητικόν, τό δραγανωτικόν καὶ τό δημιουργικόν (ἀνεγέρσεως πολλῶν Ιερῶν Ναῶν, Οἰκοτροφείων καὶ Πνευματικῶν Κέντρων).

Ἄλλα τό 1974, ἐπί Αρχιεπισκόπου Αθηνῶν Σεραφείμ, ἀδίκως καὶ ἀναπολογήτως ἔξεθρονίσθη μετά ἔνδεκα ἑτέρων Ιεραρχῶν καὶ ἐπί 33ετίαν παρέμεινεν ἕκπτωτος καὶ «ἀκοινώνητος»! Πλὴν δύως δέν «ἐκλείσθη» εἰς ἑαυτόν μελαγχολῶν, ἀλλά «ποιῶν τίν ἀνάγκην φιλοτιμίαν» ἐπεδόθη μετά πρωτοφανοῦς ζήλου εἰς τίν δρθόδοξον ἐσωτερικήν Ιεραποστολήν μέ εδραν τήν Ὁρφανικήν Στέγην «Ἀγία Ταβιθᾶ» Λεβαδείας καὶ μάλιστα τήν ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσαν καὶ κατακομηθεῖσαν Κατασκηνωσούπολιν παρά τήν Αράχωβαν. Άλλα καὶ μέ τήν ἵδωσιν τοῦ «Πανελλήνιου Χριστιανικοῦ Ὄμιλου Ὁρθοδόξου Ιεραποστολῆς», κυρίως ἔξωτερικῆς, μέ εδραν τάς Αθήνας (όδ. Τριγύρος 3 - Ἀνω Κυψέλη), καὶ μέ παραφτήματα εἰς διαφόρους πόλεις, ἐκδίδων καὶ τό τριμηνιαῖον Περιοδικόν «Ιεραποστολικός Ταχυδρόμος», παραλ-

λήλως με προτιγούμενον (Περιοδικόν) «Ἀγία Ταβιθᾶ».

Ως δρεινή, Καλαβρυτινή δρῦς, ἦτο προικισμένος μέ ἀκλόνητον σωματικήν ὑγείαν, ἐνῷ δὲ ηθικός χαρακτήρος του ἐκοινωνεῖτο ὑπό πολλῶν ἀρετῶν: σεμνότητος καὶ ἀγνότητος, φιλεργίας καὶ δημιουργικότητος, λιτότητος καὶ φιλοπτωχίας, ἀκτημοσύνης καὶ ταπεινοφορούμενης, φιλανθρωπίας καὶ φιλοπατρίας καὶ μάλιστα ὑπό ἐνθέου ιεραποστολικοῦ ζήλου μέχρι τῆς τελευταίας αὐτοῦ πνοῆς! Διά τῶν φυσικῶν καὶ ἡθικῶν αὐτῶν ἀρετῶν του εἴλκνε πολλούς καὶ ἐκλεκτούς συνεργάτας, τούς διποίους εἶχε τό χάρισμα νά συγκρατῇ καὶ ν' ἀξιοποιῇ, παρακολουθῶν αὐτούς πατρικῆς καὶ ἀγρούπνως, δὲ διος φαινομενικῶς ἀποσυρόμενος καὶ προβάλλων καὶ προάγων ἐκείνους, ὅπερε νά ἐπιτελῆται πολύπλευρον καὶ πολύκαρπον ιεραποστολικόν ἔργον, κυρίως κατά τούς θερινούς μῆνας εἰς τήν Κατασκηνωσούπολιν τῆς Ἀραχώβης. Ἐκεῖ ἐγίνοντο Κατασκηνωτικάι Περίοδοι Μαθητριῶν Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καὶ Λυκείου, Ἀποφοίτων Λυκείου καὶ Φοιτηριῶν, ἀλλά καὶ Συνέδρια Κύκλων Ιεραποστολικῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ νέων οἰκογενειαρχῶν κ.ά. Ἀπό Ιούντιο ἔως καὶ Αὔγουστο ἐφιλοξενοῦντο ἐκεῖ καὶ ἐτρέφοντο πνευματικῶς, ἀλλά καὶ σωματικῶς, ἀφιλοκερδῶς καὶ δωρεάν, ἐκαποντάδες καὶ χιλιάδες νέων καὶ ὥριμων Ὁρθοδόξων καὶ μάλιστα στελεχῶν ιεραποστολικῶν, κάτω ἀπό τήν ἀθόρυβον, ἀλλά καὶ ἀγρυπνῶν παρουσίαν καὶ εὐλογίαν τοῦ νεάζοντος Γέροντος Ἐπισκόπου Κωνσταντίνου, θεωρουμένου ώς «ἐκπτώτου», ἀλλά ἀμεταπτώτου καὶ ἀκαταβλήτου!

ΤΡΙΜΗΝΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Σ.Σ. Τήν Κυριακή, 17 Ιουνίου 2007, στόν Ιερό Ναό Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀνω Κυψέλης Αθηνῶν τελέστηκε Τρίμηνο Μνημόσυνο τοῦ Πνευματικοῦ μας Πατέρα, κανονικοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, κυροῦ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Στή Θεία Λειτουργία καὶ στό μνημόσυνο προεξῆρχε δὲ Σεβασμιώτατος κ. ΙΓΝΑΤΙΟΣ Μητροπολίτης ΒΕΡΑΤΙΟΥ -

ΑΥΛΩΝΟΣ καὶ ΚΑΝΙΝΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ μέ τή συμμετοχή πέντε Ιερέων.

Ο ιερός ναός ἀπό νωρίς τό πρωΐ εἶχε γεμίσει ἀπό συνεργάτες τῆς Ιεραποστολῆς, οἱ δοποί οι παρακολούθησαν μέ προσοχή τή Θεία Λειτουργία καὶ στή συνέχεια τήν ἀκολουθία τοῦ μνημοσύνου. Στά πρόσωπα δλων ξωγραφίζεται δλοφάνερα ἡ συγκίνηση γιά τήν ἀπουσία τοῦ πνευματικοῦ μας Πατέρα, ἀλλά

Ο Σεβίτος κ. ΙΩΝΑΤΙΟΣ τελεῖ τό τρίμηνον μνημόσυνον στον Ἅγιο Ἀθανάσιον Κυψέλης

δοι πιστεύουν στήν αἰώνια ἀνάπταυσή του καὶ δι τά πρεσβεύει γιά δλους μας γιά νά στέλλει δ παντοδύναμος Θεός πλούσια τά ἐλέη Του.

“Ολο τό ἐκκλησίασμα μετά τό πέρας τῆς Ιερᾶς ἀκολουθίας τοῦ μνημοσύνου κατευθύνθηκε στήν αἴθουσα τῆς Ιεραποστολῆς (δόδος Τρυγόνος 3-5), πού βρίσκεται πλησίον τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ. Στήν Ιεραποστολή

προσῆλθαν καὶ ἄλλοι γνωστοί τοῦ μακαριστοῦ Γέροντά μας δπου συγκεντρώθηκαν περίπου 450 ἀτομα. Σέ δλους προσεφέρθησαν τά καθιερωμένα κόλλυβα καὶ δ καφές μέ βουτήματα.

‘Ακολούθησε Ιεραποστολικό πρόγραμμα μέ ἀναφορές στό μακαριστό Σεβασμιώτατο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ.

Μετά τό πέρας τῶν διμιλιῶν, σέ δσους

Συνεργάται τῆς Ιεραποστολῆς στό μνημόσυνο

δέν ἐπήγοντο ν' ἀποχωρήσουν τούς παρετέθη γεῦμα. Παρέμειναν περίπου 220 ἄτομα καὶ μέ κοινή προσευχή καὶ εὐλογία συμφάγανε δλοι στή μνήμη τοῦ Σεβασμιώτατου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Τό πρόγραμμα καὶ ἡ δργάνωση, πού εἶχε καθορίσει τό Δ.Σ. τῆς Ἱεραποστολῆς, ὑπῆρξαν ἀπόλυτα ἐπιτυχῆ.

Μέ καλή διάθεση καὶ εὐχαρίστηση πολλές κυρίες καὶ κύριοι, δλοι συνεργάτες, διηκόνησαν καὶ ἀνταποκρίθησαν σέ δλα καὶ στήν ἔξυπηρέτηση τοῦ συνόλου.

Ζήσαμε στιγμές συγκινητικές, ἀγάπης καὶ καλοσύνης.

“Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη του καὶ νά ἔχουμε τήν εὐχή του.

Ο Πρόεδρος τῆς Ἱεραποστολῆς κ. Χ. ΙΩΑΝΝΟΥ μετά τόν χαιρετισμό καὶ τίς εὐχαριστίες του πρός δλους πού παρευρέθηκαν σ' αὐτή τή συνάντηση ἀνέφερε πολλά γιά τή βιοτή τοῦ Κυροῦ Κωνσταντίνου. Κατωτέρω παραθέτομε ἔνα μικρό ἀπόσπασμα:

«...Οσοι μελετοῦν τή νεώτερη περίοδο, τήν Ιστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δταν θά φθάσουν στήν χρονική περίοδο 1974-2007, θά σταθοῦν ὅπωσδήποτε σκεπτικοί στήν προσωπικότητα τοῦ μακαριστοῦ πνευματικοῦ μας πατέρα Σεβ/τού ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΥ, γιατί δ Σεβ/τος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἀφησε ἀνεξίτηλη τή σφραγίδα τῆς παρουσίας του στό χῶρο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας.

Σήμερα μεγάλη θλίψη σκεπάζει τίς καρδιές μας, γιατί ἀπουσιάζει ὁ πνευματικός μας πατέρας, δ Σεβ/τος κυρός ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, δημιουργός ἐνός τεράστιου Χριστιανικοῦ ἔργου.

Ταυτόχρονα ὅμως χαιρόμαστε, γιατί αἰσθανόμεθα ὅτι βρίσκεται ἐδῶ δίπλα μας, γιατί πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι χαίρεται, ἀγάλλεται “ἐν σκηναῖς δικαίων”, ὅτι προσεύχεται θεομά γιά μᾶς, γιά τήν πνευματική πρόοδο μας, ὅτι παρακαλεῖ τό Θεό νά συνέχισουμε τό Ιεραποστολικό του ἔργο καὶ ἴκε-

τεύει τόν “Υψιστο νά λύνει ὅλα τά προβλήματά μας, νά ἐνισχύει, νά εὐλογεῖ Ἐκεῖνος ὅλες τίς ἐκδηλώσεις, πού προγραμματίζονται δχι μόνο σ' αὐτόν ἐδῶ τό χῶρο τῆς Ἱεραποστολῆς, ἀλλά καὶ σ' ὅλους τούς ἄλλους τομεῖς δραστηριότητος.

Ο Σεβασμιώτατος ὑπῆρξε γνήσιος καὶ ἀοκνος ἐργάτης τοῦ θείου Ἀμπελῶνος, αληρικός καὶ κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καὶ διωκόμενος ἀπό τό κατεστημένο τῆς Ἐκκλησίας γιά τό γνήσιο καὶ ἀκηλίδωτο χαρακτῆρα του καὶ τήν ἀγία ζωή του. Θά διερωτηθεῖ μέ δέος ὁ μελετητής, πῶς ἔνας ἄνθρωπος, ἔνας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ἀρχιερεύς, στερούμενος παντελῶς τῆς Ἀρχιερατικῆς του ἔξουσίας, τῶν τίτλων καὶ σφραγίδων τῆς Πολιτείας, ἀναδείχθηκε ἀπό πλευρᾶς λαϊκῆς ἀπηκήσεως είς τήν πρώτην σειράν τῶν συγχρόνων ἐκκλησιαστικῶν πατέρων. Κατέστη σεβάσμια μιρφή, δημιουργησε «βασιλειάδα» ἔργων ἀγάπης, ἔγινε γνωστός στό ἐσωτερικό καὶ στά πέρατα τῆς ὑφηλίου γιά τίς Ἱεραποστολικές του δραστηριότητες, πού τοῦ ἔδωσαν τόν τίτλο: “Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ”.

Πλῆθος ἀπό πνευματικά του παιδιά τόν ἀκολούθησαν, γιατί ὁ λόγος του καὶ ἡ ἐπικινωνία μαζί τους, εῦρισκε βαθύτατα ἀπήχηση στίς καρδιές τους.

Τελούμε σήμερα τό τρίμηνο μνημόσυνο γιά τό μακαριστό Γέροντά μας...

Ο Σεβασμιώτατος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ δέν εύρισκεται πλέον μεταξύ τῶν ζώντων. Ή μεγάλη του δραστηριότητα σέ κηρύγματα καὶ ἔργα, θά ἔξακολουθοῦν νά στηρίζουν καὶ νά οἰκοδομοῦν πνευματικά τό λαό τοῦ Θεοῦ...

Ἄγωνίσθηκε σέ δλο τό βίο του δυναμικά, σκληρά καὶ μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ μέσα του. Ἀλλά ἄς μή ξεχνᾶμε:

«Οι μέν ἄνθρωποι τούς ἀγωνιζομένους, πού φθάνουν στό τέρμα, τούς τιμοῦν μέ χειροκροτήματα, ἐπαίνους καὶ βραβεῖα, δέ Θεός τούς στεφανώνει μέ τόν ἀμαράντην στέφανο τῆς δόξης του».

X.I.

«Ούναί μοι ἔάν μή εὐαγγελίζωμαι»

(Υπό π. Κων/νου Γκέλη)

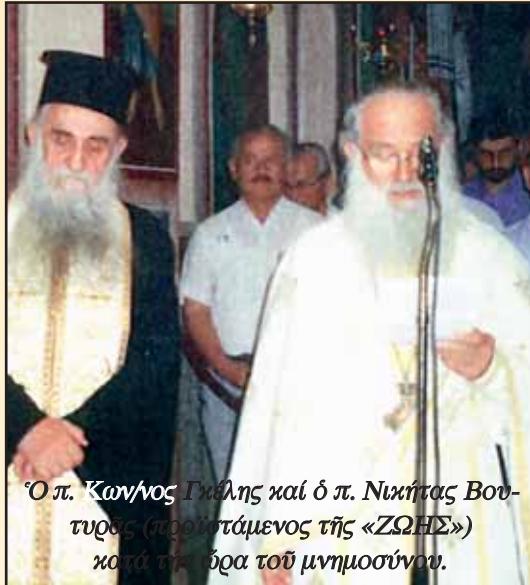
Στό τρίμηνο μνημόσυνο γιά τό μακαριστό Σεβ/το κυρό ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ, πού τελέστηκε στόν ιερό ναό Ἅγιου Ἀθανασίου Κυψέλης μίλησε δι πρωτοπρεσβύτερος π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΕΛΗΣ. Ἀπόσπασμα ἀπό τήν διμιλία του ἀναφέρομε κατωτέρω.

... Ἡ ὁρθόδοξη ἐκκλησία καί παλαιότερα καί σύγχρονα καί τώρα, σκορπίζει τό μήνυμα τῆς καταλλαγῆς, καί “στούς εγγύς καί στούς μακράν” διά τῶν ιεραποστόλων.

Καί εἶναι γνωστή εἰς ὅλους μας ἡ προσπάθεια τῶν ιεραποστόλων νά διαδώσουν τόν λόγον τοῦ εὐαγγελίου ἐκεῖ, πού δέν ἐδιδάχθη Χριστός ἡ πού ἐδιδάχθη ούχι γνησίως. Εἰς ὅλα τά μήκη τοῦ πλανήτου ιεραπόστολοι μέ πολλές δυσκολίες καί θυσίες μεταδίδουν, παραδίνουν τό μήνυμα τῆς καταλλαγῆς, στήν Ἀφρική, στή Μαδαγασκάρη, στήν Κορέα, στήν Ιαπωνία, στήν Κίνα, στήν Ινδία, στήν Ἀλάσκα κ.λ.π. Ἀλλά καί σέ χῶρες πού εἶχε προσωρινά ἐπικρατήσει ἡ ἀθεϊστικότητα μεγάλες προσπάθειες ἐπανευαγγελισμοῦ τῶν λαῶν καί στήν δική μας Εὐρώπη ὑπάρχει νοσταλγία τῆς ὁρθῆς καταλλαγῆς.

Ἡ ὁρμητική, εὐαίσθητη ψυχή τοῦ μακαριστοῦ Μητρού Θεοσαλιώτιδος Κυροῦ Κων/νου δέν μπορούσε νά ἀδρανήσῃ - εἶχε πάντα ὡς σύνθημά του ὡς ἔμβλημά του τό “ούναί μοι ἔάν μή εὐαγγελίζωμαι” καί κήρυττε “εὔκαιρως, ἀκαίρως, τόν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ὅταν ἀπηλλάγη τῶν μητροπολιτικῶν καθηκόντων, ὁδηγήθη ἀπό τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ νά βοηθήσῃ τήν ιεραποστολήν, ποικιλοτρόπως καί παντοιοτρόπως.

Σεις ὄλοι εἶστε μάρτυρες αὐτῆς τῆς προσπάθειας. Αὐτός ὁ τόπος τοῦ Ἅγ. Ἀθανασίου Κυψέλης γίνεται τόπος ἀνεφοδιασμοῦ καί βοηθείας τῶν ιεραποστόλων, ἀλλά καί τόπος καταρτίσεως ιεραποστολικοῦ φρονήματος καί παιδείας.

Ο π. Κων/νος Γκέλης καί δ π. Νικήτας Βουτσός (προϊστάμενος τῆς «ΖΩΗΣ») κοτά τήν ὥρα τοῦ μνημοσύνου.

Οἱ τακτικές συγκεντρώσεις, οἱ ὅμιλίες, ἡ προσφορά ὄλικῶν καί ἐργασίας ἀποτυπώνονται στό καταστατικό “τοῦ Πανελλήνιου Ιεραποστολικοῦ Συλλόγου” καί στήν ἔκδοση τοῦ “Ιεραποστολικοῦ Ταχυδρόμου”. Σεῖς γνωρίζετε τήν ἄγρυπνη παρακολούθηση καί ἐνθάρρυνση πρός ὅλους διά τήν μεγίστην προσφοράν στήν ιεραποστολήν.

Ἐγινε πλέον ἡ πνοή του καί ὅλους τούς ἐπιστράτευσε σ’ αὐτόν τόν ἄγιον σκοπόν. Ἡ στέγη τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἅγ. Ἀθανασίου, πρῶτον καί ἐν συνεχείᾳ ἡ αἴθουσα τῆς ὁδοῦ Τριγύρνος 3-5, μαρτυρεῖ τήν ἀδολή προσφορά του στούς ἀγωνιζομένους ιεραποστόλους στά πρῶτα φυλάκια τῆς ἐκστρατείας τῆς ιεραποστολῆς μέ τόν “κονυμπαρά τῆς ιεραποστολῆς”.

Εἶναι ἐδῶ ἀνάγκη νά ἀναφέρω τή βοήθεια καί τήν προσφορά τῆς ὁρφανικῆς Στέγης Λιβαδειᾶς.

Οἱ ὑπεύθυνοι, Μανούλα Ἀννα καί τά στελέχη βοηθοῦσαν σημαντικά στήν ἐπιτυχία τοῦ ιεραποστολικού ἔργου.

Ἡ στροφή του διά βοήθεια τῶν πρώτων ἀπίστων χωρῶν ἔγινε τελευταία σκοπός του. Οἱ πρώην ταλαιπωρημένοι ὁρθόδοξοι χριστιανοί βρῆκαν στὸ πρόσωπό του τὸν γνήσιον καὶ ἀνιδιοτελῆ συμπαραστάτην καὶ ἀνεπαύσοντο πλησίον του, ὅπως ὅλοι τὸ γνωρίζετε. Οἱ ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ καὶ τιμῆς ἀπό τοὺς ὁρθόδοξους αὐτούς εἶναι γνωστές σὲ ὅλους μας. Πρέπει κάποτε νά γραφοῦν καὶ συστηματοποιηθοῦν ὅλες αὐτές οἱ προσπάθειες γιά τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Σεβασμιώτατε,

Ἄν καὶ εἴμαστε μακριά από τὸν Θεόν λόγῳ τῆς ἀποστασίας μας, εἰρηνεύσαμε μέ τὸν Θεόν διά τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Ἀφοῦ συμφιλιωθήκαμε, θά σωθοῦμε διά τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀλλά καὶ καυχώμεθα διά τὴν εἰρήνην, τὴν δικαίωσιν πού ἐλάβομεν.

Μιά τέτοια δικαίωσιν καὶ καύχησιν εἶχε καὶ θά ἔχει ὁ μακαριστός Σεβ. Κων/νος, τοῦ ὅποιου ἐπικαλούμεθα τίς εὐχές του, μετά πίστην τῶν ἀγίων ιεραποστόλων, διά νά μιμηθοῦμε τὴν στάσιν του.

Ἄμήν.

Η ΒΙΟΤΗ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΠΥΞΙΔΑ ΚΑΙ ΦΑΡΟ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΜΑΣ ΖΩΗΣ

Σ.Σ. Ἡ Ιεραποστολική προσπάθεια στήν Ἰνδία ἔπειτα ἀπό τὴ μεγάλη δοκιμασία πού ἀντιμετώπισε ἀπό τίς ιρατικές ὑπηρεσίες γιά τὴν ἔκδοση βίζας, ἥδη λύθηκε. Ἔτσι τά μέλη τῆς ἀποστολῆς συνεχίζουν τὸ Ιεραποστολικό τους ἔργο.

Ἡ ἀδελφή ΝΕΚΤΑΡΙΑ ἀνέλαβε καὶ πάλι τὴν διακονία τῆς στὴ διεύθυνση καὶ διαχείριση τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ιεραποστολῆς.

“Ολα τά προγράμματα καὶ τά ἔργα, πού εἶχε ἀφήσει ὁ π. ΙΓΝΑΤΙΟΣ – νῦν Ἐπίσκοπος ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ – συνεχίζονται.

Στὸ τρίμηνο μνημόσυνο παρευρέθη καὶ ἡ εὐρισκομένη στήν Ἐλλάδα μοναχὴ ΝΕΚΤΑΡΙΑ, ἡ ὅποια προσῆλθε καὶ στήν αἴθουσα τῆς Ιεραποστολῆς. Μετά ἀπό δλίγες ἡμέρες μᾶς ὀπέστειλε τὴν δημοσιευμένη κατωτέρω ἐπιστολή της.

Θερμά λόγια ἐπίσης ἔξεφρασε προφορικῶς, ἀλλά καὶ γραπτῶς γιά τὸν μακαριστό Σεβασμιώτατο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ καὶ τίς εὐχαριστίες τῆς γιά τὴν δρωγή πού τῆς παρέσχε ὁ Ὁμιλός μας γιά τὴ συνέχιση τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ Ιεραποστολικοῦ ἔργου στήν ΙΝΔΙΑ.

Τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν εἶναι πολλαπλά καὶ ἀπό ἡμᾶς περιμένουν δχι μόνον τίς προσευχές μας, ἀλλά καὶ τὴν ἔμπρακτη ἀγάπη μας.

«Ἴλαρόν δότην ἀγαπᾶ ὁ Θεός». (Β' Κορ. Θ' 6,11).

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε καὶ αγαπητά Μέλη του Πανελλήνιου Χριστιανικού Ομίλου Ορθόδοξου Ιεραποστολῆς

Χαίρεται εν Κυρίῳ πάντοτε,

Ἡταν για μένα ιδιαίτερη χαρά, τιμή καὶ ευλογία να βρεθώ αινάμεσά σας καὶ να προσευχηθώ μαζί σας την ημέρα του Μνημοσύνου του Μακαριστού Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου

Κυρού Κωνσταντίνου. Πνευματική πανδαισία η ανάμνηση της ενθέου βιοτής του που αποτελεί πυξίδα καὶ φάρο στον αγώνα της δικής μας πορείας καὶ ζωῆς. Ας έχουμε τὴν ευχή του.

Θα ήθελα ακόμη να σας εκφράσω τις θεομέσι μου ευχαριστίες καὶ την ευγνωμοσύνη μου για την δωρεά των 2.000 ευρώ του Π.Χ.Ο.Ο.Ι στην Ορθόδοξη Ιεραποστολή των Ινδιών. Γνωρίζω καλά ότι ο Π.Χ.Ο.Ο.Ι αφότου άρχισε η Ιεραποστολή στην Ινδία, επί Μακαριστού π.

Αθανασίου Ανθίδη και στην συνέχεια με τον π. Ιγνάτιο Σεννή (νων Επίσκοπο Μαδαγασκάρης). Στεκόταν πάντα εκ των μετόπισθεν αρωγός και συμπαραστάτης στο Έργο του Θεού που επιτελείται στην κατείδωλο αυτή Χώρα. Και τώρα που απέμεινα «μόνη» στην Ινδία, μέσα σε απροσμέτρητες ανάγκες και παντός ειδους δυσκολίες και πειρασμούς, απλώσατε και πάλι με αγάπη το χέρι σας στην έκκλησή μου για βοήθεια δίνοντάς μου ειλικρινά, πολύ κουράγιο για την συνέχεια του αγώνα.

**Η ἀδελφή NEKTARIA
στο τρίμηνο μνημόσυνο τοῦ
Σεβ. ΚΩΝ/ΝΟΥ**

Ένα απλό ευχαριστώ δεν αρκεί. Ο Κύριός μας που βλέπει το κάθε τι να σας το ανταποδίδει και να ευλογεί πλουσιοπάροχα τους κόπους και τα έργα σας προς δόξα Του.

Τέλος, σας παρακαλώ να προσεύχεσθε για μένα αλλά και για όλους τους Ορθοδόξους πιστούς και καπηκουμένους Ινδούς αδελφούς μας.

Με εκτίμηση
και αγάπη εν Χριστώ.
Μοναχή Νεκταρία
Παραδείση

π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Ένας υποδειγματικός Κληρικός

Σ.Σ. Εύχαριστως δημοσιεύουμε τήν κατωτέρω ἐπιστολή πού μᾶς ἀπέστειλε ἀπό τήν νῆσον ΚΩ, ὁ Θεολόγος, τέως Λυκειάρχης, κ. Μανόλης ΚΙΑΠΟΚΑΣ.

Γνωρίζαμε δτι ὁ πνευματικός μας πατέρας ἔφθασε στήν ΚΩ ἔξοριστος, δπως καί γιά τή δραστηριότητά του καί τήν πνευματική του προσφορά στούς κατοίκους τής νήσου.

Ἡ ἐπιβεβαίωση ἦλθε μέ τήν ἐπιστολή αὐτή καί ἡ δραστηριότητά του ήταν ἵδια σέ δλη τήν πορεία τῆς ζωῆς του, ζωντανή καί καρποφόρα.

Παρά τή σύντομη παραμονή του ἐκεῖ ὁ μακαριστός Σεβασμιώτατος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἔριξε τό σπόρο τῆς πνευματικῆς του καλλιέργειας καί ἔπεσε σέ ψυχές, πού τόν θυμούνται καί ἐκφράζουν τήν εὐγνωμοσύνη τους μέχρι σήμερα. Τόν θεωροῦν εὐεργέτη τους, γιατί στίς δύσκολες στιγμές ἐκείνης τῆς ἐποχῆς γιά τήν πατρίδα μας, τήν μετά τόν ἐμφύλιο πόλεμο, οί τότε νεανικές ψυχές βρήκαν στήριγμα, βοήθεια καί είλικρινή ἀγάπη γιά μιά σωστή πορεία στή ζωή τους.

Στις 24 Μαρτίου ἐφυγε από τον παρόντα κόσμο ἔνας υπέροχος Ἀνθρωπος και λειτουργός του Υψίστου, ο Κωνσταντίνος Σακελλαρόπουλος.

Στη διετία 1954-1956 υπηρέτησε στην Κω, στις Τεχνικές Σχολές του Λινοπότη, ὅπου φοιτούσαν παιδιά ανταρτοπλήκτων οικογενειών και ανταρτόπαιδα από διάφορα μέρη της Ελλάδας. Τα παιδιά βρήκαν στο πρόσωπό του

τον αληθινό πατέρα, παρηγορητή και σύμβουλο στα προβλήματά τους. Ακόμη και οι πιο διστακτικοί στην αρχή ἀρχισαν να τον πλησιάζουν, να τον συμβουλεύονται, να εξομολογούνται και να κοινωνούν.

Αλλά και το νησί ολόκληρο φάνηκε πολύ τυχερό από τη δυσμενή μετάθεση αυτού του ἀξιού κληρικού που ἦλθε στην Κω διωγμένος από τον τότε Επίσκοπο Πρεβέζης Στυλιανόν.

Οργάνωσε κατηχητικά Σχολεία, προσείλυσε γύρω του τους νέους, προσήγγισε τους πονεμένους και τους απόδους στην πόλη και στα χωριά. Ακούραστος εξομολογούσε ακόμη και τις ώρες κοινής ησυχίας. Όταν μιλούσε στην Αγία Παρασκευή, ο ναός ήταν πάντοτε ασφυκτικά γεμάτος.

Την ίδια ευεργετική πορεία ακολούθησε και στη μητρόπολη Θηβών και Λεβαδείας, περιερχόμενος πόλεις και χωριά, κηρύσσοντας, εξομολογώντας, οργανώνοντας φιλικούς κύκλους κ.λπ.

Επιποθούσε πάντοτε μια ζωντανή και άμεμπτη Ορθόδοξη Εκκλησία και δεν έκρυψε τον πόνο του, όταν παρουσιάζονταν σκάνδαλα.

Η Εκκλησία της Ελλάδος επί Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου εξετίμησε την ακεραιότητα του χαρακτήρος του και την όλη προσφορά του και τον ανέδειξε Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων. Οι κάτοικοι της Καρδίτσας και της γύρω περιοχής διηγούνται μέχρι σήμερα την καλωσύνη του και τις προσπάθειές του για τον καταρτισμό των χριστιανών, την οργάνωση των ιδρυμάτων, τα φιλανθρωπικά του έργα.

Δυστυχώς οι προσπάθειες του άξιου Επισκόπου γρήγορα ανακόπηκαν. Επί Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ απομακρύνθηκε από την Μητρόπολή του, όπως και άλλοι (11) ἔντεκα εκλεκτοί Επίσκοποι. Το αδίκημά τους ήταν το ότι υπήρξαν Ιερωνυμικοί. Πνευματικά του παιδιά, έγκριτοι Νομικοί, τον παρεκίνησαν να προσφύγει στη Δικαιοσύνη. Το Συμβούλιο της Επικρατείας τον δικαιώσε, όπως και τον αείμνηστο Μητροπολίτη Λαρίσης Θεολόγο (από τη Νίσυρο) και τον επιζώντα πρώην Αττικής Νικόδημο, αλλά ο Μακαριστός Σεραφείμ δεν θέλησε ποτέ να τους αποκαταστήσει. Τους επέβαλε μάλιστα βαρύτατα επιτίμια.

Ο δραστήριος ακληρικός δεν λύγισε. Έχοντας γύρω του χιλιάδες πνευματικά του τέκνα από τη Λιβαδειά, την Καρδίτσα, την Αθήνα και από άλλα μέρη, άρχισε ένα υπέροχο αγώνα για εσωτερική και εξωτερική ιεραποστολή. Στη Λιβαδειά ίδρυσε Ορφανοτροφείο Θηλέων «τήν ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ». Κοντά στην Αράχωβα λειτουργούσε ολόκληρο συγκρότημα για κατα-

σκηνώσεις απόδων παιδιών και εποικοδομητικές εκδηλώσεις. Στην Πορτίτσα της Καρδίτσας ετοίμαζε Διορθόδοξο Κέντρο. Στην Άνω Κυψέλη ένα διώροφο κτήριο ήταν το ορμητήριο για την Ιεραποστολή. Είχα την ευτυχία στη δεύτερη συνάντησή μας (Νοέμβριο 2006) να ακούσω ένα Ιερέα από την Ουγκάντα να απαριθμεί τις ευεργετικές αποστολές στην πατρίδα του και στο Σχολείο των 650 ορφανών παιδιών. Και πού δεν έστελλαν με την καθοδήγησή του (τρόφιμα, ενδύματα κ.λπ.) τα πνευματικά του παιδιά: Σερβία, Ουγκανία, Αλβανία, Ρουμανία, Κορέα, Χώρες της Αφρικής...

Στην τρίμηνη νοσηλεία του στο ΕΥΓΕΝΙΔΕΙΟ η συμπαράσταση των πνευματικών του παιδιών ήταν ιδιαίτερα συγκινητική. Πέρα από τους κατοίκους του Λεκανοπεδίου, μεσήλικες και ηλικιωμένοι από τα μέρη που υπηρέτησε, νέες από το Ορφανοτροφείο της Λεβαδείας προσέρχονταν καθημερινά, για να μείνουν λίγες ώρες κοντά στον Πνευματικό τους Πατέρα και Προστάτη των Ορφανών.

Σεβάσμιε Γέροντα,

Είχα την ευτυχία να σε γνωρίσω από τα φοιτητικά μου χρόνια και να υπηρετήσω ως εκπαιδευτικός σε μέρη που εργάσθηκες και αγωνίσθηκες για την εποικοδομή των πιστών και την στήριξη των ολιγοπίστων και των πτωχών. Λόγοι υγείας δεν μου επέτρεψαν να παραστώ στο μνημόσυνό σου για τα τριμήνια σου και νιώθω την ανάγκη να γράψω τα λίγα αυτά λόγια.

Εργάστηκες, αγωνίσθηκες, υπέμεινες αδικίες και διωγμούς διλλά στάθηκες ακλόνητος προσφέροντας πολύτιμες υπηρεσίες μέχρι τα 89 σου χρόνια. Τότε ο Κύριος σε κάλεσε κοντά Του και σέ σένα ταιριάζει η ορήση: «**Διηῆλθες τόν βίον διωκόμενος, ἀλλ' εὐλογῶν καὶ εὐεργετῶν.**»

Αναπαύσου τώρα, πολύταθε και αλησμόνητε Πατέρα μας στη Χώρα των δικαίων.

Ας έχουμε όλοι μας την ευλογία σου

**Μανόλης Κιαπόκας
πρ. Λυκειάρχης**

Η ζωή του ήταν αγώνας και θυσία στον αμπελώνα του Κυρίου

Αξιότιμο Διοικητικό Συμβούλιο

Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου Ορθοδόξου Ιεραποστολής,
Τριγύρονος 3, Άνω Κυψέλη, 113 64 ΑΘΗΝΑ,

**Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,
Χαίρετε εν Κυρίῳ πάντοτε.**

Έχοντας πληροφορηθεί, από τις σελίδες του τελευταίου τεύχους του Ιεραποστολικού Ταχυδρόμου, την οσιακή κοίμηση του αειμνήστου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και ιδρυτού του Ομίλου σας, κυρού Κωνσταντίνου, σπεύδουμε έστω και καθυστερημένα, να εκφράσουμε την θερμή συμπαράστασή μας προς όλους σας.

Έχοντας και εμείς εδώ στην Ιεραποστολική Επισκοπή Μπουκόμπας γευθεί τους καρπούς της αγάπης του μακαριστού Μητροπολίτου, κυρού, Κωνσταντίνου για την Εξωτερική Ιεραποστολή, καταθέτουμε την μαρτυρία μας για τους αγώνες και τις θυσίες του στον αμπελώνα του Κυρίου και ευχόμαστε ολόψυχα ο Κύριος να τον αναπαύει εν χώρα ζώντων.

Αιωνία αυτού η μνήμη.

**Με πολλή εν Κυρίῳ αγάπη
† Ο Μπουκόμπας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**

Ο Σεβασμιώτατος κυρός Κων/νος σέ γιορτή του Όμιλου μας εύλογει τή βασιλόπιτα.

Παρευρίσκεται δ Έπισκοπος Κεντρώας Άφρικής κυρός Τιμόθεος

Ο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Προς τον Πανελλήνιο Χριστιανικό Όμιλο
Τριγύρνος 3-5 ΑΘΗΝΑ

ANTI MNHMOΣΥΝΟΥ

Πριν από μερικά χρόνια έγραψα κάποια επιστολή σε επώνυμο αξιωματούχο της Εκκλησίας μας, προσπαθώντας να ηρεμήσω τις σχέσεις μεταξύ των ιερωμένων και να αποκατασταθεί «ο αδαμάντινος Ιεράρχης, η πολυτάλαντη προσωπικότητα και ο πραγματικός εκκλησιαστικός Πατέρας» δηλαδή ο πρόσφατα αποδημήσας πρώην Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Κωνσταντίνος.

Ήταν πνευματικός μας πατέρας και έτσι θα αναφέρω μερικά αποσπάσματα της επιστολής σε μνήμη του, χωρίς να αναφερθώ σε ονόματα.

«Κατά την γνώμη μου το αμάρτημα είναι μεγάλο, να διώκεται ο άριστος, διότι δεν συμβιβάστηκε και έκανε τη δουλειά του, στο βωμό της πολιτικής των ισοδροπιών!

Εξ άλλου η εργασία μου δεν μου επέτρεψε ποτέ να έχω χρόνο για μεγαλύτερες δραστηριότητες στο χώρο, εκτός της Κυριακής.

Τον Σεβασμιώτατο Κωνσταντίνο τον γνώρισα νέο Ιεροκήρυκα στην Άρτα, άμισθο, ο οποίος κατόρθωσε σε πολύ λίγο χρόνο να επιδείξει έργο, που ακόμη και σήμερα αναφέρεται. Να σκεφτείτε ότι και τα αλητάκια του δρόμου, τα μάζεψε στο εντευκτήριο και τα με-

ταμόρρωφωσε σε καλούς μαθητές και είναι σύμερα επιστήμονες».

Τον είχαν καλέσει στην Άρτα κάποιοι ανήσυχοι οργανωμένοι γονείς «Σύλλογος Απόστολος Πέτρος», για να συμβάλει με το έργο του στην διαπαδαγώηση και επιμόρφωση των νέων της πόλης. Άμισθος, αν θυμάμαι καλά, με ένα πιάτο φαγητό το μεσημέρι προσφερόμενο από τα μέλη του συλλόγου, μεταξύ των οποίων ήταν και ο πατέρας μου και έτσι έπρεπε ένας από εμάς να επισκέπτεται συχνά τον λαϊκό τότε Κωνσταντίνο για το φαγητό.

Η συνέχεια στην Πρέβεζα, Αρχιμανδρίτης. Τον έδιωξε όμως ο Στυλιανός!

Αποτέλεσμα η Εξορία στην Κω. Ήλθε στη Θήβα με αξιόλογο έργο.

...Αν είχαμε περισσότερους Ιεράρχες, σαν τον Κωνσταντίνο, δεν θα κυκλοφορούσαν στην Ελλάδα ναρκωτικά, τουλάχιστον μεταξύ των νέων...

Στη συνέχεια εύχομαι να βρείτε την ευκαιρία να συλλειτουργήσετε μια Κυριακή στις κατασκηνώσεις της Αράχωβας, ώστε να διαπιστώσετε και από κοντά, πως γίνεται χωρίς χρήματα να πείθεις εργολάβους και τεχνίτες να κατασκευάζουν όλα αυτά τα έργα που τα βλέπουν οι ξένοι επισκέπτες στην περιοχή, και θαυμάζουν την Έκκλησία μας.

Με χριστιανική αγάπη
Χρήστος Σιμόπουλος

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Σ.Σ. Εύχαριστοῦμε τόν Πρόεδρο και τά μέλη τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἀδελφότηπος Ὁρθοδόξου Ἑξωτερικής Ἱεραποστολῆς Θεσσαλονίκης γιά τὴν ἔκφραση τῆς ἀγάπης τους και τά ἐκ βάθους παρδίας τους συλλυπητήρια.

Τά ἀρχαιότερα μέλη τοῦ Π.Χ.Ο. μέ εύχαριστηση και εὐγνωμοσύνη ἐνθυμοῦνται τὴν ἀρχαιή στήριξη ἀπό τὴν ἀδελφότητά σας στό πρῶτο ἔκεινημά τους, ἀλλά και τὴν ἄψογη και εἰλικρινή συνεργασία σας.

Ἡ εὐγνωμοσύνη και σήμερα πιγάζει ἀπό μέσα μας. Εἶναι εὐχῆς ἔργον, δτι σᾶς ἀκολουθοῦμε ταπεινά σέ μιά προσπάθεια ἀνιδιοτελῆ, πού γίνεται ἀποκλειστικά γιά τὴ διάδοση τῆς Ὁρθοδοξίας στά θένη γιά τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ.

Συνεχίζουμε τή βοήθεια τῶν Ἱεραποστόλων μέ μόνους ἀρωγούς μας τούς συνεργάτες μας.

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ Π.Χ.Ο. ΟΡΘΟΔ. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
Τριγύρος 3-5 ΑΝΩΚΥΨΕΛΗ Τ.Κ. 11364 - ΑΘΗΝΑ**

Αγαπητοί εν Χριστώ, Αδελφοί,

**Αξιότιμε Πρόεδρε και σεβαστά μέλη τοῦ
Διοικητικοῦ Συμβουλίου, χαίρετε εν Κυρίῳ.**

Στεκόμενοι με σεβασμό στη μνήμη του αειμνήστου Κυρού Κωνσταντίνου (Σακελλαρόπουλου) Σεβ. Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων, εκφράζουμε κι εμείς προς όλα τα μέλη του Συλλόγου σας τα βαθύτατα συλλυπητήριά μας. Ενθυμούμεθα τὴν αξιόλογη προσφορά του στην Εκκλησία και ιδιαίτερως στον τομέα της Εξωτερικής Ιεραποστολῆς όπου τα τελευταία χρόνια τῆς ζω-

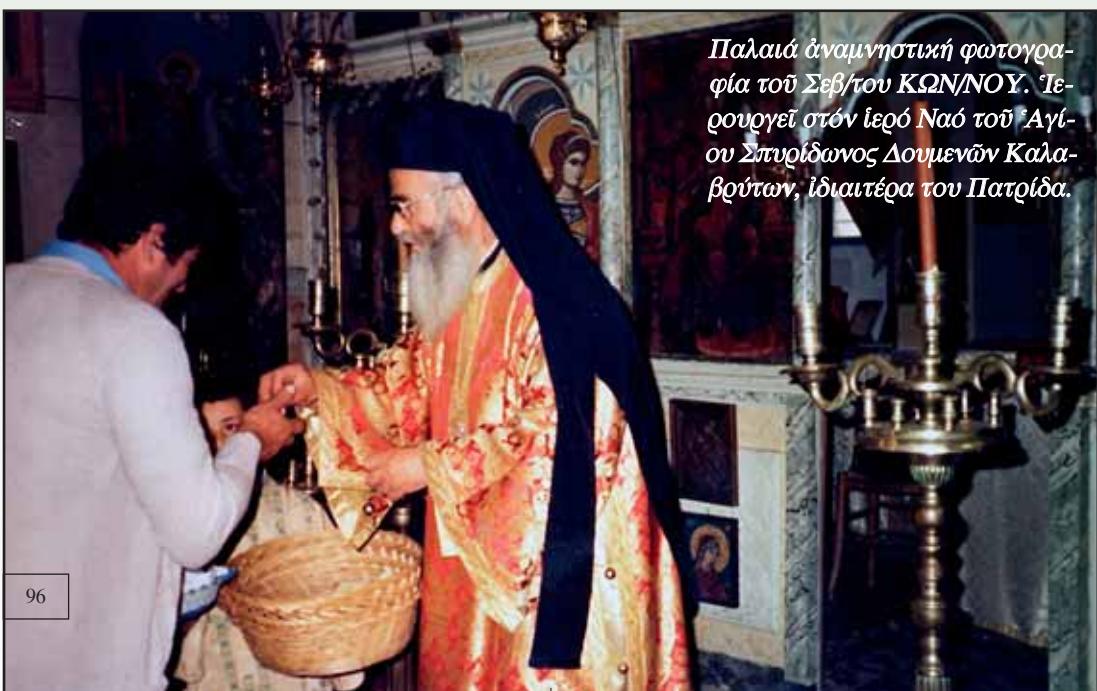
ής του εργάστηκε με ζήλο και αυταπάρνηση και κατέλιπε ἑνα αξιόλογο ἔργο, μαζί με τη δική σας συμμετοχή και ευχαριστούμε για όλα αυτά το Θεό.

Η Αδελφότητά μας ιδιαίτερα ενθυμείται την αγαστή συνεργασία που είχαμε για τὴν προώθηση του ἔργου της Εξωτερικής Ιεραποστολῆς και είμαστε βέβαιοι ότι θα προσεύχεται από τὸν ουρανό για τὴν συνέχιση τῆς πνευματικής καρποφορίας του πνευματικού αυτού ἔργου.

Με σεβασμό, εκτίμηση, και την εν Χριστώ αγάπη.

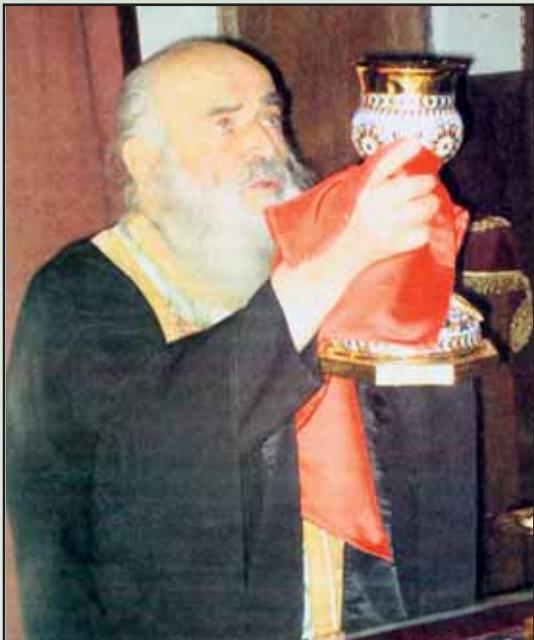
**Για την Αδελφότητα
Ο Πρόεδρος Βάιος Πράντζος**

Παλαιά ἀναμνηστική φωτογραφία τοῦ Σεβ/του ΚΩΝ/ΝΟΥ. Ιερουργεῖ στὸν ιερό Ναό τοῦ Ἅγιον Σπυρίδωνος Δουμενῶν Καλαβρύτων, ιδιαίτερα τον Πατρίδα.

ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

«Ανυποχώρητος εις την Ευαγγελική γραμμή»

«εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν»

Γλυφάδα, 6 Ιουλίου 2007

Προς τον Ιεραποστολικόν Ταχυδρόμον
Οδός Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη)
113 64 Αθήνα

Έλαβα το περιοδικό σας «Ιεραποστολικός Ταχυδρόμος» και ελυτήθην δια τον απελθόντα μακαριστόν Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων χυρόν Κωνσταντίνον, τον πολύ γνωστόν μου, τον φιλοξενήσαντα τα παιδιά του ορφανοτροφείου

«Το Σπίτι της Στοργής», που μας συνέδεσε με παραγωγούς να διαθέτουν αγαθά εκ των αγαθών τους δια να μην στερούμεθα και πεινούν ή υποσιτίζονται τα παιδιά μας.

Ήταν όλος αγάπη, ευθύς εις την γνώμην, αλύγιστος στα ιδανικά της Εκκλησίας και του Έθνους, ανυποχώρητος εις την ευαγγελική γραμμή, ωραίος εις τας συζητήσεις.

Υποχωρητικός στον αμαρτωλό δια να τον ανεβάσει στην απόφαση να εγκαταλείψῃ την δαιμονιώδη αμαρτία και να ζήσει ισάγγελον βίον.

Αμέτρητος ο πλούτος των χαρισμάτων που τον προϊκισε ο Θεός. Σαν ιερεύς τον μνημόνευα ζώντα και δεν έκανα λάθος και εξακολουθώ να τον μνημονεύω, γιατί και τώρα ζει. Ζει. Και τον έχουμε πρέσβυ ακοίμητο. Άγιε Φαναριοφερσάλων Κωνσταντίνε, πρέσβευε προς Κύριον να μην αλλοιωθεῖ η πίστις μας και από το βαρύ έργον της Ηγουμενίας που έχω αναλάβει.

Ήθελα να ήμουν στην εκ της παρούσης ζωής έξοδό σου, όμως ουδείς με πληροφόρησε. Θα έλθω στις κατασκηνώσεις όπου ετάφης να σε βρω με τους συνεργάτες που γνώρισες και να σου ψάλλουμε «Αιωνία η μνήμη».

**Ο Καθηγούμενος της Ιεράς Κοινοβιακής
Μονής της Αρχιεπισκοπής Αθηνών
Αρχιμανδρίτης Κάλλιστος Λαβδάκης και
οι συν εμοί αδελφοί**

Παρακαλῶ δεχθεῖτε τά θερμά μου συλλυπητήρια ἐπί τῆ πρός Κύριον ἔκδημία τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Κωνσταντίνου.

Οἱ εὐχές του νά μᾶς συνοδεύουν.

Βασ. Στεργιούλης

«Εῦ, δοῦλε ἀγαθέ καὶ πιστέ εῖσελ

Αριθμ. Πρωτ.: 178/2007

Εὐλογημένα μου παιδιά τοῦ «Πανελλήνιου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς», χάρις καὶ ἔλεος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπί πάντας ὑμᾶς.

«...οἱ τόν ζυγόν ὡς Χριστόν ἀράμενοι καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε ἢ ήτοί μασα ὑμῖν βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια...» (Νεκρώσιμος Ἀκολουθία).

Ἡ κοίμησις τοῦ ἀκάματου ἐργάτου τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλήστου μνήμης, διατελέσαντος Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κυροῦ Κωνσταντίνου (Σακελλαρόπουλου), δημιουργησε εἰς τήν καρδίαν τῆς ἡμῶν Μετριότητος συναισθήματα συγκινήσεως, βαθυτάτης λύπης καὶ συμμιετοχῆς εἰς τό πένθος τῶν πνευματικῶν του τέκνων καὶ συνεργατῶν.

Ο μακαριστός πλέον λευτῆς τοῦ Υψίστου καὶ ταπεινός διάκονος τῆς Ἱεραποστολῆς, τῆς ἀνθρωπιᾶς καὶ τῆς ἀγάπης, Ἄρχιερεύς Κωνσταντίνος, θά συνεχίσει νά ζει στίς ψυχές ὅλων τῶν χριστιανῶν, δῶσων τόν γνώρισαν καὶ ἀναπαύθηκαν κοντά του, δῶσων οἱ κουρασμένες ψυχές βρῆκαν ἀνακούφιση στό ὀμιφόριό του, δῶσων τά δακρυσμένα μάτια ἔπαυσαν νά θρηνοῦν μέ τόν παρήγορο λόγο του.

Τό φωτεινό του παράδειγμα ζωῆς καὶ μαρτυρίας θά ἐμπνέει τίς ἐπόμενες γενιές! Ἡ εὐλογημένη παρακαταθήκη του πρός ὅλους τούς ἀξίους συνεχιστές τῆς φιλανθρωπικῆς καὶ τῆς Ἱεραποστολικῆς προσφορᾶς του θά ἐπενδύεται στό μέλλον κατάλληλα καὶ θά αὐξάνεται, θά ἐνσαρκώνεται σέ νέα ἔργα ἀγάπης καὶ χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης, στά ἵχνη ἐκείνου δ ὅποιος ἔδειξε τό δρόμο τοῦ «χρέους καὶ τοῦ δληθινοῦ προορισμοῦ», στήν ἐφαρμογή τῆς Θεανθρωπινῆς ἐντολῆς τῆς Ἱεραποστολῆς στά ἔθνη.

Ἡ ἐπί γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία στεργήθηκε ἔναν ἀληθινό στρατιώτη τοῦ Χριστοῦ. Ὅμως ἡ ἐπουράνιος θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τῆς Ἀναστάσεως ἀπέκτησε ἔναν πρεσβευτή στό ἄϋλο θυσιαστήριο τοῦ Χριστοῦ, πρεσβευτή ἐλέους,

Θε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου Σου»

εἰρήνης, ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν καὶ σωτηρίας.

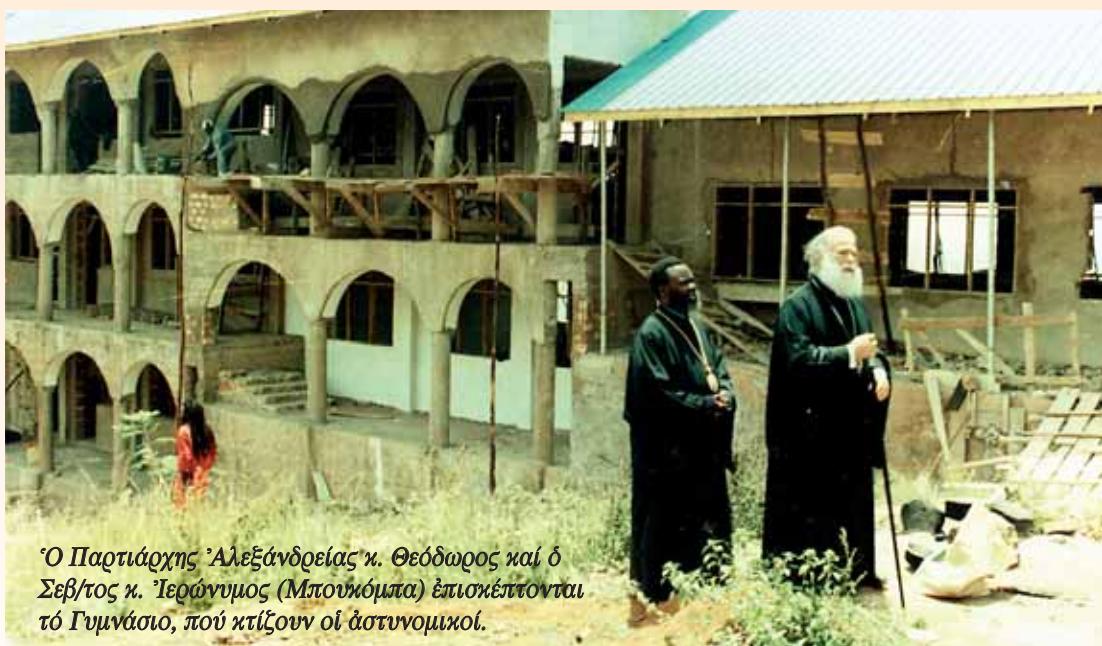
Ἡ σπορά τοῦ θείου λόγου τήν ὅποίαν ἀπλώχερα πραγματοποίησεν μέ συνείδησιν καὶ ἐπίγνωσιν «ὅσῃ αὐτῷ δύναμις...», ἀπευθησαυρίσθη εἰς τό ταμεῖον τοῦ οὐρανοῦ καὶ θά σημάνει τόν πολύν θερισμόν τήν στιγμήν πού δὲ Κύριος θά εὐδοκήσῃ.

Διάπυρη εἶναι ἡ Πατριαρχική εὐχή καὶ προσευχή δὲ Θεός τῶν οἰκτιομῶν καὶ πάσης παρακλήσεως νά ἀναπαύῃ τήν δσίαν ψυχήν τοῦ γέροντος Μητροπολίτου Κωνσταντίνου «ὅπου ἐπισκοπεῖ ἡ γλυκειά παρουσία τοῦ φωτός τοῦ Προσώπου Του...» καὶ νά ἀξιωθῇ τῆς εὐκταίας καὶ οὐρανίου αλήσεως: **«εὖ δοῦλε ἀγαθέ καὶ πιστέ... εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου...»**.

Ἡ μνήμη του ἄς εἶναι αἰωνία!

Τούτη ταῦθεν Τεόκωρῳ.

† Ο Αλεξανδρείας ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β'
Πάπας καὶ Πατριάρχης Αλεξανδρείας
καὶ πάσης Ἀφρικῆς

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΟ 12^ο

Ο π. Νίκων (Άγιορείτης).

Ο π. Γ. Μούλτος (πρωτοπρεσβύτερος).

Η κ. Μαρία Μπέκου.

Η κ. Έλένη Ματθαίου.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Μερικοί από τους συνεργάτες μας στό συνέδριο

‘Ο π. Μωϋσῆς (‘Αγιορείτης).

‘Η Δ/νις Αίκατ. Παπακωνσταντίνου.

‘Η κ. Θ. Δούση.

‘Η γονυμένη Ἀγάπη.

‘Η κ. Βασιλ. Πολυζώη.

ΔΥΟ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

Μοναχός Μακάριος
(Ηλίας Γκέτσης).

Σ.Σ. Ὁ καθηγητής θεολογίας κ. Β. ΚΑΣΚΑΝΤΑΜΗΣ μᾶς ἀπέστειλε μία ἐπιστολή πού ἀναφέρει λίγα στοιχεῖα βιογραφικά δύο Ιεραποστολικῶν μορφῶν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Καίτοι εἶναι σύντομη ἡ παρουσίαση γιά τά δύο πρόσωπα

αὐτά, παρά ταῦτα διαφαινεται τό μεγαλεῖον τῶν προσωπικοτήτων τους. Συγκεκριμένα πρόκειται γιά τό Σεβασμιώτατο κυρό **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟ** και τό μοναχό **ΜΑΚΑΡΙΟ ΣΙΜΩΝΟΠΕΤΡΙΤΗ** – (ΗΛΙΑ ΓΚΕΤΣΗ).

‘Ο ἀνωτέρῳ συντάκτης παραθέτει ἴστοριά στοιχεῖα ἀπό τό νεανικό τους μόχθο και τόν πνευματικό τους καταρτισμό. Δείγματα τῆς καλλιέργειάς τους εἶναι τά ἔργα, πού ἀφησαν στίς νεώτερες γενεές.

‘Από τή νεότητά τους μέχρι σήμερα φανερή ἦταν ἡ ἐμπρακτή ἐκδήλωση τῆς ἀγάπης πρός τό Χριστό και ἡ σιωπηλή τους συμπαράσταση στόν ἀνθρώπινο πόνο πού παρέμεινε πάντα ἵδια χωρίς νά μειωθεί σέ δλη τους τή ζωή.

Εἴθε δλους νά μᾶς ἀξιώνει δί Κύριος νά συνεχίζουμε τό ἔργο τῆς Ιεραποστολῆς πρός δόξαν τού δούλωτός Του.

Παραθέτουμε τό κείμενο ὡς ἔχει:

α) Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Κυρός Κων/νος (Σακελλαρόπουλος) 1918-2007

και β) Μοναχός Μακάριος Σιμωνοπετρίτης (Ηλίας Γκέτσης) 1889-1986

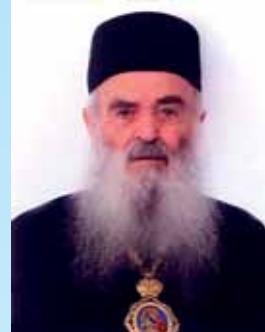
‘Ο πρῶτος καταγόταν ἀπό τά Δουμενά Καλαβρύτων, δί ἔτερος ἦταν λαθρομετανάστης (διωκόμενος) ἀπό τή σημερινή Ἀλβα-

νία (1926). Ὁ Αγνωστοι ἐν μέσῳ ἀγνώστων λόγω ἡλικίας, καταγωγῆς και τόπου διαμονῆς. Τά κοινά πνευματικά ἐνδιαφέροντα “τά περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου” (Λουκ. κδ' 19), τούς ἔνωσαν. Ὁ ἀγάπη πρός τόν Κύριο 2000 χρόνια μ.Χ. τούς ὁδήγησε πρός

“κώμη... Ἐμμαούς”, δπως ἄλλοτε τούς μαθητάς Του. Ἐκεῖ “διηνοίχθησαν οἱ ὄφθαλμοί...”... ἀναγνώρισαν τόν Ἰησοῦ. “Μεῖνον μεθ’ ἡμῶν” τοῦ ζήτησαν. Πέρασαν τά χρόνια “κέκλινεν ἡ ἡμέρα” τῆς ζωῆς τους, ἔνας μπροστά (+ 1986), δί ἔτερος πρόσφατα (+ 24/3/2007), ἔφυγαν μέ προπομπούς τόν πλοῦτο ἔργων και λόγων ἀνάλογα μέ τό τάλαντο ἐκάστου, γιά τήν Οὐράνια Βασιλεία.

Τά δύο πρόσωπα συνδέθηκαν στήν Ἀθήνα, λαϊκοί τότε. Ὁ πτωχός, δραφανός και ἐργατικός Κων/νος κατέβηκε ἀπό τήν ἐπαρχία Καλαβρύτων γιά νά ἔργαστε. Ὁ Θεός ἔφερε τά βήματά του στόν Ἡ. Ναό τῆς Χρυσοσπηλιώτισσας (Ἀθήνα, ὁδός Αἰόλου), και μέ τή φροντίδα τοῦ ἐφημερίου και πνευματικοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰγνατίου (Κολιόπουλου), ὁδηγήθηκε εἰς τάς “ἀὺλάς τοῦ Κυρίου”. Παράλληλα ἔξασφάλισε κατοικία, διατροφή και ἔργασία. Ὁ ιερέας τόν τοποθέτησε σέ μιά συντροφιά ἔργαζομένων νέων τῆς Κεντρικῆς Ἀγορᾶς Ἀθηνῶν (ὁδός Ἀθηνᾶς), παιδιά πτωχά ἀπό τήν ἐλληνική ἐπαρχία.

Μέ τήν πνευματική και κοινωνική καθοδήγηση τοῦ ἰερέα μίσθωσαν μεγαλύτερο χῶρο (Αἰόλου 87) και μεταστέγασαν ἀπό τήν ὁδό Ἀγίας Ἐλεούσης τή συντροφιά τους. Στό νέο περιβάλλον δημιούργησαν πιό εὐρύχωρο οἰκοτροφεῖο (1934-1939) και προστάτεψαν περισσότερα ἔργατόπαιδα ἀπό διαφόρους κινδύνους. Ἡ κοινή χριστιανική ζωή, ἡ μελέτη

Σεβ. Κωνσταντίνος.

έκλαϊκευμένων θρησκευτικῶν ἀναγνωσμάτων στό Φιλικό Κύκλο, ὁ τακτικός ἐκκλησιασμός, ἡ παρακολούθηση κηρυγμάτων, ἡ φιλανθρωπία κ.λπ. διμόρφηναν τή ζωή τους. Κατανόησαν τό νόημα και τόν προοιδισμό και βγῆκαν ἀπό τόν ἑαυτό τους, ἐνδιαφέροθηκαν καί γιά τούς συνανθρώπους τους. Μία ἀκόμη προσφορά ἐκείνου τοῦ οἰκοτροφείου ἦταν ἡ παρότρυνση πρός τούς ἐργαζόμενους νέους νά ὀλοκληρώσουν τήν ἐγκύκλιο παιδεία τους. Νά ἔχουν ἀπολυτήριο Δημοτικοῦ και Γυμνασίου. Στά μεγαλύτερα ὑποδεικνύετο νά προχωρήσουν στήν ἱερωσύνη.

Μεγάλη εὐλογία γιά τήν Ἐκκλησία και τήν Πατρίδα, τό μικρό και ταπεινό οἰκοτροφεῖο τῆς Ἱδιωτικῆς πρωτοβουλίας πού καθοδηγεῖτο ἀπό τούς φωτισμένους κληρικούς π. Ἰγνάτιο Κολιόπουλο, π. Σεραφείμ Παπακώστα, π. Χριστόφορο Παπούτσόπουλο κ.λπ. καθώς και ἀπό τούς ἀπλοϊκούς συνεργάτες πού τούς βοηθοῦσαν. Σ' αὐτό τό χώρο πρακολουθοῦσαν τόν ἐβδομαδιαίο Φιλικό Κύκλο πολλοί νέοι (30-35) καί διδηγήθηκαν στήν ἱερωσύνη (ἔγγαμοι ἢ ἄγγαμοι). Ὅπως: Ἀρχιμ. Χαρίτων Σαρδῆς (Ἡγούμ. Μ. Μετεώρου), Ἀρχιμ. Τιμόθεος Χαραλάμπους (Οσία Ξένη Ἀθηνῶν), Ἀρχιμ. Ἡλίας Τσακογιάννης (ἐπίσκοπος), Ἀρχιμ. Νικόδημος Γραικός (ἐπίσκοπος), Ἀρχιμ. Γεώργιος Κουτῆς (Ἀντικαρκινικό), Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Οἰκονομίδης (ἐπίσκοπος), Τά ἀδέλφια, Ἀρχιμ. Εὐσέβιος και Βασίλειος Γιαννακάκης (ἐφημέριος Ἰπποκρατείου και Ἀγ. Πάντων Καλλιθέας). Πρωτοπρ. Δημήτριος Οἰκονόμου (+ 12/5/2007) κ.λπ.

Μετά τούς ὑπεύθυνους πνευματικούς πατέρες τοῦ οἰκοτροφείου, ἵεραρχικά, ἦταν βοηθός τους γιά τήν εὔρυθμη λειτουργία τοῦ προγράμματος ὁ ἐργαζόμενος Ἡλίας Γκέτσης, τό παλαιότερο πνευματικό παιδί τοῦ π. Ἰγνατίου (ἀπό τό 1926). Ὁ μεγαλύτερος σέ ἥλικια, μέ θρησκευτικά ἐνδιαφέροντα, νεανικό παλμό, ἀδελφός και φίλος τῶν νεωτέρων. Τήν ἀδελφική ἀγάπη τοῦ Ἡλία δέχθηκε και ὁ νεαρός τότε Κων/νος Σακελλαρόπουλος, ὁ δόποιος ἐργάστηκε στά Βιβλιοπωλεῖα Κα-

κουλίδη και τῆς ἀδελφότητος Θεολόγων ΖΩΗ. Παρακολούθησε τό νυκτερινό σχολεῖο, μαζί μέ τόν συνοικότροφο Λουκᾶ Κοκολιό ἐκ Κύπρου, φάφη ἀνδρικῶν κουστούμων και ἀργότερα Θεολόγο - ἱεροκήρυκα Θεο/κης κ.λπ. (Νικόλαος Μ.).

Στήν εὐλογημένη κατοικία (Αἰόλου 87) και ὅχι μόνο, καταστρόθηκαν τά μελλοντικά προγράμματα τοῦ Κων/νου και ἀποφάσισε νά ἀφιερωθεῖ στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας δπως και ἄλλων οἰκοτρόφων. Δέν καθυστέρησε τήν ἀπόφασή του, “**Ἐπιβαλών τήν χειραν αὐτοῦ ἐπ’ ἄροτρον**” (Λουκ. Θ' 62), δογματικό το γεώργιον τοῦ Θεοῦ, ἀνύψωσε τήν οἰκοδομή τοῦ Θεοῦ” (Α' Κορ. 3,9) και σύντομα ἤρθε ἡ ἀπάντηση τοῦ Οὐρανοῦ. Κατόπιν ἐξετάσεων εἰσάγεται στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Δίδαξε σέ Κατηχητικά Σχολεῖα, ὑπεύθυνος σέ πνευματική καθοδήγηση νέων, ἐργαζόμενων, σέ κατασκηνώσεις, ἱεροκήρυκας. Διδάχθηκε τήν ψαλτική τέχνη θεωρητικά και πρακτικά ἀπό τόν πρωτοψάλτη τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν Μηχαήλ Χατζῆ. Μέ τήν ἴδιότητα τοῦ φοιτητοῦ μεταφέρθηκε στό οἰκοτροφεῖο φοιτητῶν (Σολωμοῦ 10) και συνέχισε νά ἐργάζεται γιά νά σπουδάσει. Στή δεκαετία 1950-60 δέν ὑπῆρχε δωρεάν Παιδεία!...

Διηγήθηκε ἔνας παλιός οἰκότροφος: ““Οταν ὁ φοιτητής Κων/νος τραγούδοινε στήν τραπέζαρια... τί χάρισμα φωνῆς!... Ἐκεῖνο τό τραγούδι, “σέ φουντωμένο δένδρου κλωνάρι κάθεται σπίνος και κελαΐδεν” (Βάϊος Σ.). Σέ ὅρες δύσκολες γιά τήν Πατρίδα, τήν ὑπηρέτησε ἐθελοντικά ἐπί τριετία (Συνταγμ. ἐ.ἄ. Πάτροκλος Σ.). Ο Ἡλίας τό 1940-41 ὑπηρέτησε στήν Ἑλλάδα ἐθελοντικά. Κατατάχθηκε στήν ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΕΡΑΜΥΝΑ τῆς συνοικίας του και προστάτευσε τόν ἀμαχο πληθυσμό ἀπό ἀεροπορικές ἐπιδρομές κ.λπ.

Ο Κων/νος, ὁ λαϊκός Θεολόγος, πολλαπλασίασε τό τάλαντό του και ὁ Χριστός τοῦ τό ἀναγνώρισε. «“Ἐλα, πάρε κι’ ἄλλη εὐλογία, γίνε ἱερεύς. Ἀνάλαβε νά πολιτογραφεῖς ἀνθρώπους γιά τήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν,

ψυχάς “ἀρπάσαι κόσμου καί δοῦναι Θεῷ”. Ὡταν ἡ φωνή τῆς συνειδήσεώς του πού μετέφερε τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ καί ἔτοι ἀποφάσισε τήν ὀλοκληρωτική του ἀφιέρωση. Καὶ ἀργότερα... “ἔλα πάτερ Κων/νε, λάβε τήν θέση τοῦ Μητροπολίτου εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ”. Τά τάλαντά του καί τή μελωδική του φωνή κέρδισε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ἀπό τό Ἀγιο Βῆμα ὑμνούσε τό Θεό καί στόν κυρίων Ναό γαλήνευε τίς ψυχές τῶν πιστῶν.

Ἀναφέρει ὁ Μ. Βασιλειος γιά τούς ἀναγεννημένους ἀνθρώπους: «Ο ἀεί καινότερος ἔαυτον γενόμενος, καινότερον δόσμα ἀδει τῷ Θεῷ». (Σέ ἐλεύθερη ἀπόδοση: Ἐκεῖνος πού συνεχῶς καλλιεργεῖται πνευματικά, συνεχῶς ἀναγεννᾶται καί δοξολογεῖ τό Θεό πιό ἀναγεννημένος).

Κοντά στήν ὑπεύθυνη ὁμάδα πνευματικοῦ σχεδιασμοῦ καί καταρτήσεως τῶν νέων τοῦ οἰκοτροφείου (Αἰόλου 87), τοποθετούσε ἀθόρυβα τό λιθαράκι του καί ὁ Ἡλίας Γκέτσης. Ὁ τρόπος συνεργασίας του μέ τούς ἄλλους ἀδελφούς καί τήν ἐφαρμογή τοῦ προγράμματος θύμιζε τόν ταπεινό πνευματικό, τό γέροντα τοῦ ἔξομολογητηρίου πού μέ τίς σκέψεις του μετέδιδε τή γαλήνη τοῦ Χριστοῦ. Ὄμοιαίζε μέ αὐτόν πού πάντα συμβούλευε τά πνευματικοπαίδια του: «Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε παιδιά μου τό Χριστό, νά μᾶς κρατάει γερά ἀπό τό χέρι... νά μήν τοῦ φύγουμε!».

Μέ τίς ἀπλούκες του σκέψεις, τόν πρακτικό καί ἀπολογητικό του λόγο, τόν ζῆλο του βοήθησε πολλές ψυχές πρός τόν Χριστό. Μέ τόν νεαρό Κων/νο διατήρησε φιλία καί ἀλληλογραφία μέχρι τά βαθειά γεράματα. (Ἡ ἀλληλογραφία αὐτή πιστεύω θά ὑπάρχει στό ἀρχεῖο τοῦ Σεβασμιωτάτου).

Ο Ἡλίας καταγόταν ἀπό τό Φίερι, τῆς ιστορικῆς Μητροπόλεως Βερατίου, Αύλωνος καί Κανίνης. Μπροστά του στό Φίερι, ὑψώνεται τό σύμβολο τῆς ἐλπίδος τοῦ ὑπόδουλου Ὁρθόδοξου Ἑλληνισμοῦ, τό μοναστήρι τοῦ Πατροκοσμίου (Αίτωλοῦ).

Χτισμένο ἀπό τό ἀνέλπιστο ἐνδιαφέρον καί τήν οἰκονομική ἀρωγή τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ πρός τιμήν τοῦ καλόγερου μές τίς θρησκευ-

τικές καί κοινωνικές διδαχές. Στόν ἴδιο χῶρο καί ὁ τάφος τοῦ Ἀγίου.

Ἄραγε τόν Πατροκοσμία εἶχε ὄδηγό, ἐμπνευστή, συμπαραστάτη καί ἔφθασε λαθραία στήν Ἑλλάδα; Πάντα ἔλεγε: «ἡρθα στήν Ἑλλάδα τή μπτέρα τῆς Ὁρθοδοξίας!».

Λαϊκός διακόνησε ἵεραποστολικά τήν Κατήχηση σέ συντροφίες νέων, στήν Ἀθήνα κυρίως δραστηριοποιήθηκε στό οἰκοτροφεῖο (Αἰόλου 87). Στήν Καρδίτσα, Τρίκαλα ἐργάστηκε μέ τόν ἴδιο ζῆλο καί δημιούργησε βιβλιοθήκες σέ χωριά, κατασκηνώσεις, διάδοση τοῦ χριστιανικοῦ βιβλίου κ.λπ.

Ἡλθε ἡ ὥρα ὅπου ὁ Θεός τόν φώτισε καί ἔγινε μοναχός, κράτησε γιά τόν ἔαυτό του τό ταπεινό ὄνομα Μακάριος καί ἔφυγε γιά τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀπό κελλάκι τῆς Σιμωνόπετρας.

Οἱ διό τέραποστολικές μιօρφές συνεργάστηκαν ἀπό τότε πού ὁ ἔνας ἀποζητοῦσε τή συμπαράσταση τοῦ ἄλλου, ἀπό τά νεανικά τους χρόνια. Γι’ αὐτό καί θεώρησα σκόπιμο νά τούς παρουσιάσω μαζί ἔστω κι’ ἀν εἶχαν διαφορετικά χαρίσματα καί βαθμούς ἐκκλησιαστικούς. Πρόσφεραν ταπεινά τόν ἔαυτό τους στήν ὑπηρεσία τῶν συνανθρώπων τους, ἐργάστηκαν γιά τοῦ “Χριστοῦ τήν πίστη τήν ὄγια” καί «ὅτε ἥλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. 4,4), ἔφυγαν γιά τήν αἰωνιότητα, μαζί μέ τήν Τριαδική θεότητα καί τούς ἀγίους μας.

Τό συγκινητικό νεανικό ἴστορικό τῶν δύο ἵερατικῶν μιօρφῶν τό συνδέω μέ τήν τρέχουσα ἐπικαιρότητα καί διερωτῶμαι: Μήπως ὁ πόθος τοῦ Ἡλία ἔγινε ὄνειρο γιά τόν Σεβασμιώτατο Κων/νο καί ὅτε ἥλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου δραστηριοποιήθηκε στήν ἐξωτερική Ἱεραποστολή.

Καί ἀκόμη, εἶναι σύμπτωση ἡ ἐπίσκεψη στή Μητρόπολη Βερατίου (μετά τό 1991), ἡ προσφορά ὑλικῆς βοήθειας, ἡ ἀδελφική ἐπικοινωνία μέ τόν Σεβ. Βερατίου Ἰγνάτιο. Γενικά μέ τήν πατρίδα τοῦ Ἡλία; Γνωρίζοντας τήν εὐασθησία τοῦ Σεβ. Κων/νου σκέφθηκα μήπως σημαίνει τήν “ἐπιστροφή τῶν τροφείων”, τήν ἐκδήλωση τῆς εὐγνωμοσύνης του γιά τήν ἀγάπη, τή φροντίδα πού δέχθηκε ἀπό τόν Ἡλία;

Κι άλλος ένας προβληματισμός: Μήπως πίσω από αυτή τήν έπικαιρότητα ό π. Μακάριος στέλνει τό μήνυμα τής έμπειρίας του πρός τούς συμπατριώτες του και όχι μόνο: “Οτι ό διωγμός τόν οδήγησε στή Σχολή μαθητείας τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔμαθε ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑπομονῇ νά ἐλπίζει καί ν’ ἀγωνίζεται. Τίς ήμας χωρίσει ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;... διωγμός, λιμός ή... (Ρωμ. 8,35).

Κλείνοντας τό σύντομο ίστορικό τῶν δύο

ιεραποστολικῶν μιօρφῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἃς ἔχουμε τήν εὐχή τους. Εἴθε ἡ ταπεινή μου ἀναφορά νά συμπληρωθεῖ ἀπό έμπειρότερους καὶ νά διλοκληρώσουν “τόν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς τους, πρός παρηγορίαν καὶ οἰκοδομήν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας”.

B.M. Κασκαντάμης
Κυθήρων 9 (1147) Αθῆναι

Προσκυνηματικό Οδοιπορικό στη Μεγάλη Ελλάδα

Σ.Σ. Στην περιοχή της Κάτω Ιταλίας, όπου οι Έλληνες ίδρυσαν πλήθος ακμαξουσών αποικιών, διαδόθηκε η Ορθοδοξία πολύ ενωρίς. Τότε δημιουργήθηκαν εκατοντάδες μοναστήρια και πλήθος ναών, που μαρτυρούν μέχρι σήμερα τη μεγάλη ακμή του Χριστιανισμού.

Στο διάφα των αιώνων για διάφορους ιστορικούς λόγους συρρικνώθηκε αφάνταστα και ο ελληνισμός και η Ορθοδοξία.

Στις μέρες μας παρατηρείται ένα ενδιαφέρον για γνωριμία της Ορθοδοξίας και της ελληνικής πολιτιστικής παράδοσης.

Τον περασμένο Μάη μέλη του Π.Χ.Ο. επισκέφθηκαν την περιοχή και μας παραθέτουν τις εντυπώσεις τους.

Στα μέσα του περασμένου Μάη μας δόθηκε η ευκαιρία να βρεθούμε με μια αξιόλογη παρέα στην Κάτω Ιταλία, στη Μεγάλη Ελλάδα. Πατήσαμε το πόδι μας δηλαδή στα ιερά εκείνα χώματα που είναι χιλιοποτισμένα απ’ τον ιδρώτα και το αίμα των προγόνων μας εδώ και τρεις χιλιάδες χρόνια και προσκυνήσαμε ιερά λείψανα Αγίων στις λίγες ορθοδοξες φωλιές που βρίσκονται σήμερα εκεί.

Με την ευκαιρία αυτή, πέρα απ’ τα Ορθόδοξα μοναστήρια, επισκεφθήκαμε και γνωρί-

σαμε τις μικρές ορθόδοξες εκκλησίες στο Μπάρι, στο Λέτσε της Απουλίας και στο Παλέρμο της Σικελίας.

Σήμερα στη Μητρόπολη της Ιταλίας που υπάγεται στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, υπάρχουν πενήντα ορθόδοξες ενορίες (20 Ιταλόφωνες, 15 Ελληνόφωνες και 15 Σλαυόφωνες). Παράλληλα υπάρχουν και άλλες μικρότερες εκκλησιαστικές κοινότητες που υπάγονται διοικητικά σε άλλες Ορθόδοξες εκκλησίες (Ρωσίας, Ρουμανίας κ.λπ.).

Η φύση της Κάτω Ιταλίας μιλάει μεγαλόφωνα στην καρδιά σου και σου θυμίζει πόσο φυσιολάτρες ήσαν οι πρόγονοί μας που πήγαν και εγκαταστάθηκαν εκεί σε εδάφη που τόσο πολύ έμοιαζαν με τα δικά τους που άφησαν πίσω.

Πλούσια, γελαστή, επιβλητική ή άγρια η φύση αγγίζει την ψυχή σου, σε θαμπώνει, σου προξενεί δέος.

Όπου η ομιλαντική ομορφιά τελειώνει, αρχίζει μια άλλη ομορφιά αγνή και ανώτερη που αγγίζει την ψυχή σου και σε συγκινεί περισσότερο.

Είναι η ομορφιά των ερειπίων των αρχαίων ναών, όπου μια μοναχική κολόνα σου ζωντανεύει τη ζωή του εξαφανισμένου ναού. Είναι η ομορφιά των ερειπίων του αρχαίου

θεάτρου που σου ζωντανεύουν τις παραστάσεις των δραμάτων των μεγάλων τραγικών.

Είναι η απέραντη, διάφανη και πάμφωτη ηρεμία των ερειπίων των Βυζαντινών μοναστηριών που σε κάνει να ακούς βυζαντινούς ύμνους, ανεβάζει την ψυχή σου ως θυμίαμα στους Ουρανούς και αισθάνεσαι μια απέραντη αγαλλίαση.

Και είναι πολλά τα ερειπωμένα Ορθόδοξα μοναστήρια που μαρτυρούν τη μεγάλη ακμή του Χριστιανισμού κατά τη Βυζαντινή περίοδο, που η περιοχή αποτελούσε “Θέμα” της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και υπάγονταν εκκλησιαστικά στο Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Μετά τον 5ο μ.Χ. αιώνα πολλοί κατακτητές σάρωσαν στην κυριολεξία την περιοχή αυτή, αλλά αργότερα η εικονομαχία έγινε αφορμή ώστε πολλοί αληρικοί και χιλιάδες μοναχοί από την Κων/πολη, Άγιο Όρος και Μ. Ασία να ζητήσουν καταφύγιο στη Μεγάλη Ελλάδα και έτσι καλλιέργησαν τον ελληνικό πολιτισμό και την Ορθόδοξη παράδοση εκεί. Εκατοντάδες μοναστήρια και άλλοι ναοί δημιουργήθηκαν τότε οι οποίοι μέχρι σήμερα μαρτυρούν τη μεγάλη ακμή του Χριστιανισμού. Η επικοινωνία με το Άγιο Όρος δημιουργεί μια κοινή μοναστική παράδοση.

Κατά την περίοδο της αδιαίρετης εκκλησίας δεκαέξι πάπες αναφέρονται να έχουν ελληνική καταγωγή. Η Κάτω Ιταλία την ίδια εποχή πρόσφερε ένα πλήθος από αγίους, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους είναι ελληνικής καταγωγής και κοισμούν το ορθόδοξο εορτολόγιο, όπως οι πρώτοι επίσκοποι Ταυρομενίου, Παγκράτιος, Συρακούσών Μαρκιανός και Κατάνης Βιτάλιος, μαθητές όλοι των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου και ακολουθεί ένα μεγάλο πλήθος. Αναφέρουμε χαρακτηριστικά τον Άγιο Κων/νο του Μπόβα, τον Άγιο Ηλία τον Σπηλαιώτη, τον Άγιο Φαντίνο της

Καλαβρίας, τον Άγιο Φιλάρετο της Σεμινάρας, τον Άγιο Γεώργιο του Ροσάνο, τον Άγιο Ιωάννη το Θεοιστή, τον Άγιο Νείλο το νέο, τον Άγιο Ζαχαρία της Ταυριανής, τον Άγιο Θωμά του Ρηγίου και ακολουθεί ένα μεγάλο πλήθος αγίων που δυστυχώς παραμένουν άγνωστοι στους σημερινούς Ορθοδόξους Έλληνες.

Μετά το σχίσμα σιγά - σιγά η περιοχή εκλατινίστηκε και επικράτησε η Ουνία που μέχρι σήμερα είναι ο μεγαλύτερος εχθρός της Ορθοδοξίας.

Τα τελευταία όμως χρόνια μερικά ερείπια μοναστηριών δόθηκαν στους Ορθοδόξους μοναχούς, ιδίως σε ορεινές και άγονες περιοχές, και παρατηρείται ένα ενδιαφέρον από τους κατοίκους της περιοχής να γνωρίσουν τον Ορθόδοξο μοναχισμό και την ελληνική πολιτιστική παράδοση. Μερικά ερείπια μοναστηριών επισκευάστηκαν κάπως και λειτουργούν ορθόδοξα, όπως η I.M. Αγίου Ιωάννου Θεοιστή, Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Mandanici, του Αγίου Ηλία στη Σεμινάρα και ο ναός του Αγίου Λέοντος στην Κατάνη.

Εκτός απ' το προσκύνημα των ιερών λειψάνων του Αγίου Νικολάου και τη Θ. Λειτουργία που κάναμε με τους δύο σεβάσμιους ιερείς της παρέας μας στον Ορθόδοξο ναό του Μπάρι, επισκεφθήκαμε και τη μικρή Ορθόδοξη Εκκλησία στο Λέτσε της Απούλιας, την Ορθόδοξη Εκκλησία του Παλέρμο της Σικελίας, την I.M. Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Mandanici και την I.M. Ιωάννου του Θεοιστή στην Καλαβρία. Δεν κατορθώσαμε να επισκεφθούμε την I.M. Αγίου Ηλία στη Σεμινάρα όπως είχαμε προγραμματίσει.

Στην Ορθόδοξη Εκκλησία του Λέτσε, που δεν έχει ιερέα, συναντήσαμε την Ελληνίδα καθηγήτρια της ελληνικής γλώσσας στο Πανεπιστήμιο του Λέτσε, η οποία μας ενημέρωσε για τα προβλήματα της Εκκλησίας.

Λίγοι είναι οι ορθόδοξοι εκεί και, όταν δεν υπάρχει ούτε ιερέας, το πρόβλημα είναι πολύ μεγάλο. Η καθηγήτρια που κατάγεται από την Κων/πολη είναι πολύ πιστή και χάρηκε πολύ, όταν είδε τους δύο ορθοδόξους ιερείς. Προβληματίζεται για το ενδιαφέρον των Καθολικών που γίνονται Ορθόδοξοι και αμέσως θέλουν να γίνουν ιερείς.

Στην Ορθόδοξη Εκκλησία του Παλέρμο ο ιερέας είναι Ιταλός και δεν γνωρίζει την ελληνική γλώσσα. Το εκκλησίασμα της Κυριακής ξεπερνούσε τους πενήντα. Η Εκκλησία στεγάζεται σε ένα υπόγειο πολυκατοικίας και όπως μας είπαν το πρόβλημα να κτίσουν Εκκλησία δεν είναι οικονομικό αλλά δεν τους δίδεται η άδεια, επειδή υποδεικνύεται ως Ορθόδοξη Εκκλησία αυτή που δόθηκε στους Ουνίτες Αλβανούς και όπου εκκλησιάζονται και πολλοί Έλληνες φοιτητές.

Οι ιερείς μας συλλειτούργησαν με τον Ιταλό ιερέα, ακούστηκε η Βυζαντινή μουσική, συμπροσευχήθηκαμε μαζί τους και τους δώσαμε μια ορθόδοξη παρουσία που πολύ την είχαν ανάγκη.

Στην I.M. Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Mandanici που βρίσκεται σε μια ορεινή και δύσβατη περιοχή της Σικελίας επάνω από την Κατάνη, συναντήσαμε τον Ηγούμενο της μονής Πατέρα Νείλο Βατοπεδινό, Καθηγητή της Νομικής Σχολής στο Πανεπιστήμιο Καταντζάρο της Καλαβρίας. Στο πρόσωπο του σεμνού αυτού ανθρώπου διακρίναμε όλες τις αρετές ενός Ορθοδόξου Χριστιανού που φλέγεται από βαθιά πίστη προς τον Πανάγαθο Θεό και έθεσε τον εαυτό του στην υπηρεσία Εκείνου.

Πρέπει όλοι να βοηθήσουμε, μας είπε, να βγουν οι άνθρωποι από το λιγοστό φως της Σελήνης (τον καθολικισμό) και να βρουν το φως του Ήλιου (της Ορθοδοξίας).

Χρειάζεται ανθρώπους εκεί να τον βοη-

θήσουν και κάνει έκκληση προς την Ιερά Μονή του Βατοπεδίου, στην οποία ανήκει και ο ίδιος, να στείλουν μοναχούς. Η μεγάλη τραπέζαρια του μοναστηριού δείχνει το μεγάλο αριθμό των μοναχών που είχε κάποτε η μονή.

Η ιεραποστολή του έστειλε ότι ζήτησαν: (ιερά άμφια, ωάσα, άγιο δισκοπότηρο, καλύμματα, μηναία, κεριά).

Η I.M. Αγίου Ιωάννου Θεοιστή σε μια ορεινή και δύσβατη περιοχή της Καλβρίας κοντά στην πόλη Στύλο ήταν ερείπια και μόλις το 2002 έχει κάπως αποκατασταθεί. Και αυτή σήμερα είναι έρημη από ανθρώπους, ενώ παλαιά εκεί υπήρχε μια δραστηριότητα με τεράστια ακτινοβολία.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Θεοιστής, ο φωστήρας της Καλαβρίας, ο άγγελος της ερήμου, ο φύλακας της πίστης, ο φίλος και συμβοηθός των ανθρώπων, ο κήρυκας της αγάπης φώτισε και φωτίζει μέχρι σήμερα όχι μόνο τη Μεγάλη Ελλάδα εκεί αλλά και ολόκληρο το χριστιανικό κόσμο.

Τα πολλά χειρόγραφα που είχε κάποτε το μοναστήρι βρίσκονται σε οργανωμένες βιβλιοθήκες και εκεί ο γκιώνης με το πένθιμο λάλημά του θυμίζει την ερήμωση.

Μεγάλες οι ανάγκες σε ιερά σκεύη και έμψυχο δυναμικό. Η συμπαράσταση λοιπόν στους κληρικούς εκείνους που δίνουν την Ορθόδοξη μαρτυρία μέσα σε τρομερά δύσκολες συνθήκες είναι αναγκαία. Πρέπει να βοηθήσουμε να ενισχύσουμε ηθικά και οικονομικά τους ηρωικούς ιεραποστόλους που στερούνται ακόμη και τα βασικά υλικά της Θ. Λατρείας.

Υπέρτατο χρέος μας να αναστήσουμε τους ναούς και τα ορθόδοξα μοναστήρια της Μεγάλης Ελλάδας.

Δημ. Γεωργούλας

12^ο ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΥΝΕΡΓΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.

Σ.Σ. Στήν κατασκήνωση τῆς Ἀγ. Ταβιθᾶ, δίπλα στὸν Ἄράχωβα, μέσα σ' ἓνα εὐλογημένο χῶρο προαγματοποιήθηκε τὸ καθιερωμένο ἐτήσιο Συνέδριο τῶν Συνεργῶν τοῦ Π.Χ.Ο. Ἐξωτερικῆς Ιεραποστολῆς κατά τὸ τριήμερο 24 ἔως 26-8-2007.

Ἡ Γεν. Γραμματέας τοῦ Ὁμίλου κ. Θεοδ. Σκορδᾶ πρόσφατα καλωσόρισε τοὺς συνέδρους. Στὴ συνέχεια δὲ πρόεδρος κ. Χ. ΙΩΑΝΝΟΥ χαιρέτησε τοὺς ἀφιχθέντας συνέδρους καὶ τόνισε τὴν ἀνοδικὴ πορεία τοῦ διμίλου μας ἀπό τῆς ἰδρύσεώς του μέχρι σήμερα.

Στὴ συνέχεια, δὲ πρόεδρος κάλεσε τὸ Σεβασμώτατο νά κηρύξει τὴν ἔναρξη τοῦ ιεραποστολικοῦ συνεδρίου.

“Ολοι οἱ διμιλητές πού ἀναφέρονται στὸ πρόγραμμα, χάρισαν ἀπειρα ιεραποστολικὰ μηνύματα στοὺς συνέδρους, πολλαπλασίασαν τὴν ιεραποστολικὴ φλόγα πού ὑπῆρχε μέσα τους καὶ γέμισαν πληρέστερα τὶς “πνευματικές μπαταρίες” διλον.

Κατά τὸ τέλος τοῦ Συνεδρίου πολλοὶ ἔξεφραζαν τὸν ἐνθουσιασμό τους γιὰ τὰ δσα εἰδαν καὶ ἀκουσαν. Φέτος ἡ κατασκήνωση κατακλύστηκε ἀπό πολλούς Συνέδρους. Ἀληθινὴ εὐλογία Θεοῦ.

Στὴ συνέχεια παραθέτομε τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου μὲ δλα τὰ ὄνόματα τῶν διμιλητῶν καὶ τὰ θέματά τους.

Δοξάσμε δλοι τὸ Θεό γιὰ τὸ πλούσιο ιεραποστολικὸ αὐτὸ ἔργο καὶ προσευχηθήκαμε θερμά νά συνεχίσουμε τὶς ιεραποστολικές δραστηριότητες γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Α' ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/8/07

1) Ὁρθος. Καλωσόρισμα Συνέδρων (Γεν. Γραμματέας κ. Σκορδᾶ Θεοδ.)

2) 11.00 π.μ. Χαιρετισμός Προέδρου Ιεραποστολῆς κ. Ιωάννου Χαρ. Κήρυξ τοῦ Συνεδρίου ἀπό τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Κυθήρων κ.κ. Σεραφείμ. Παρουσίασις Προέδρων παραρτημάτων ἀπό κ. Σκορδᾶ Θεοδ.

3) 12.30' μ.μ. Εἰσήγηση τοῦ κ. Κασκαντάμη Βασιλείου – Θεολόγου – Συγγραφέα, Θέμα: “Κοσμᾶς δο Λιτωλός – Ἀλβανία”

4) 6.00' μ.μ. Εἰσήγηση α) τοῦ Ἀγιορείτη Μοναχοῦ π. Μωϋσῆ Θέμα: “Σκέψεις γιὰ τὴν Ιεραποστολὴ σήμερο”

7.20 μ.μ. Εἰσήγηση β) τῆς πρεσβυτέρας κ. Δούση Θεοδ. - Θεολόγου Θέμα: “Γυναικεία Διακονία στὸ Ιεραποστολικὸ ἔργο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου”

5) 8.30' μ.μ. Δεῖπνο – προβολὴ slides – Κάτω Ἰταλία Λυκειάρχης κ. Γεωργούλας Δημήτριος

Β' ΣΑΒΒΑΤΟ 25/8/07

1) Ὁρθος Σύντομη ἀναφορά στὸ Ιεραποστολικὸ ἔργο τῆς Ὀλυμπιάδος – ἔτος Ἰωάννου Χρυσοστόμου – ἀπό τὸ Θεολόγο - Φιλόλογο κ. Βγόντζα Θεόδωρο.

2) 11.00' π.μ. Εἰσήγηση τοῦ Ἀγιορείτη Μοναχοῦ π. ΝΙΚΩΝΟΣ Θέμα: “Ἐσωτερικὴ καὶ Ἐξωτερικὴ Ιεραποστολή”

3) 12.30' Ιεραποστολικές μορφές Εἰσήγηση κ. Μπέκου Μαρία – πολιτ. ἐπιστήμων Θέμα: “Ἀγία Φιλοθέη ἢ Ἀθηναία” Εἰσήγηση δίδα Παπακωνσταντίνου Αλκατ. – Θεολόγος Θέμα: “Ἀγία Φωτεινή ἢ Σαμαρείτις”

4) 6.00' μ.μ. “Συμβαίνει τώρα”

α) Εἰσήγηση τῆς λογιωτάτης Ἡγουμένης τῆς Ἰ. Μονῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Κορώνειας Λιβαδεῖᾶς – Γερ. Ἀγάπτης Θέμα: “Ιεραποστολή στὴν Μ. Ἀστα”

β) Εἰσήγηση τῆς κ. Πατέλαρου Μοίρας – Ιεραποστόλου Κορέας Θέμα: “Ιεραποστολή στὴν Κορέα”

η) Εἰσήγηση τῆς κ. Ἡλία Εὐτέρπης, Φιλολόγου – Λυκειάρχου Θέμα: “Ιεραποστολή στὴν Ἀφρική”

5) Υποστολή σημαίας – Εσπερινός – Δεῖπνο

Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ 26/8/07

1) Θ. Λειτουργία – Θ. Κήρυγμα ὑπὸ τοῦ Συνεργάτου τῆς Ἐξωτερικῆς Ιεραποστολῆς Καρδίτσης κ. Λουλουδάκη Παναγ.

Ἐπιμνημόσυνος δέησης στὸν τάφο τοῦ πνευματικοῦ μας πατρός κυροῦ Κων/νου – ἔπαρσις τῆς σημαίας.

2) 11.30' π.μ. Εἰσήγηση τῆς Θεολόγου - Φιλόλογού κ. Γεωργούλα Μαρίας Θέμα: “Προϊόπτοθέσεις ἀνθησης καὶ καρποφορίας τῆς Ιεραποστολῆς στὸν 21^ο αἰώνα” – Συμπεράσματα

3) Γεῦμα – Λῆξις τοῦ Συνεδρίου ἀπό τὸν Πρόεδρο κ. Ιωάννου Χαρ., τὸν Σεβ. Κυθήρων κ.κ. Σεραφείμ, τὴν Ἀρχηγὸ τῆς Κατασκήνωσης δ. Τσεκούρα Άννα.

4) 3.30' μ.μ. Slides μὲ Ιεραποστολικό θέμα

5) Υποστολή σημαίας – ἀναχώρησης οἰκαδε'

Σημ. Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου: Στρατηγός κ. Κουργιαντάκης Στυλιανός

Συντονιστές: Παρασκευή – κ. Γεωργούλας Δημήτριος

Σάββατο – κ. Σκορδᾶ Θεοδώρα

Κυριακή – κ. Σταυριανός Ευστάθιος

· Ο Πρόεδρος · Η Γραμματέας ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΣΚΟΡΔΑ ΘΕΟΔΩΡΑ

Διά τὸ ἀρχηγεῖο τῆς Κατ/σης “Η ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ”

ΤΣΕΚΟΥΡΑ ΆΝΝΑ

Σκέψεις για την ιεραποστολή σήμερα

(Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου)

Η ιεραποστολή είναι μία των ενεργειών της Εκκλησίας. Αναφέρεται στην εξάπλωση του σωτηριώδους ευαγγελικού κηρύγματος σε όλο τον κόσμο. Αποτελεί θεμελιώδη και πρωταρχική, σπουδαία και θεοκόνητη πρᾶξη, βασιζόμενη στην αρχή της καθολικότητος της Ορθοδόξου Εκκλησίας και στους λόγους του Σωτήρος Χριστού: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος¹ ...».

Το ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας είναι κύριο, υπεύθυνο, σωτήριο. Δεν πρόκειται για θεσμό ανθρώπινο, αλλά για αποστολή της Εκκλησίας σε όλο τον κόσμο. Το ωραίο, αγνό και γνήσιο ενθουσιαστικό στοιχείο των πρώτων χριστιανών για την άφοβη διάδοση του χριστιανισμού είναι πάντοτε διδακτικό. Οι άγιοι απόστολοι του Χριστού ήταν πρώτιστα κήρυκες και διδάσκαλοι απότομοι της χριστιανικής αλήθειας².

Ο μέγας απόστολος των εθνών Παύλος γράφει πως το κύριο έργο του είναι ο ευαγγελισμός των ψυχών³. Μάλιστα ξεκάθαρα λέγει πως «τοις πάσι γέγονα τα πάντα, ίνα πάντως τινάς σώσω⁴». Το κήρυγμα των αγίων αποστόλων ήταν χριστοκεντρικό. Κηρύττουν Χριστό Σταυρο-αναστηθέντα. Η εξάπλωση του κηρύγματος γίνεται πολύμορφα. Απευθύνεται στους Ιουδαίους και στους Εθνικούς. Στους πρώτους μιλά ο Πέτρος και στους δεύτερους ο Παύλος. Το κήρυγμά τους εύστοχα χαρακτηρίζεται αλιευτικό. Το κήρυγμα του Πέτρου είναι κυρίως μεσσιανικό και του Παύλου θεολογικό. Δεν καταθέτουν δικές τους ωραίες σκέψεις, αλλά βασικές αλήθειες της πίστεως. Ο πάντοτε ενθουσιώδης και τολμηρός Πέτρος δεν διστάζει να καυτηριάσει αυστηρά τους σταυρώτες του Σωτήρος. Ο θείος και βαθύς Παύλος οδηγεί τους ακροατές του στην αληθινή θεογνωσία. Ο Παύλος μιλά για προσωπικό, προσιτό, ζώντα Θεό. Για δημιουργό του σύμπαντος κόσμου, Σωτήρα και Λυτρωτή των ανθρώπων.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία σε αντίθεση με την παπική δεν δημιουργησε ποτέ τάγματα ιεραποστολικά προσηλυτισμού αλλοθρήσκων και αλλόδοξων. Ο πάπας και οι περί αυτόν κατευθύνουν

την παγκόσμια ιεραποστολική δράση. Αντίθετα οι Διαμαρτυρόμενοι κινούνται εντελώς ανεξάρτητα δημιουργώντας ιδιωτικές ιεραποστολικές εταιρείες. Η δράση της Ουνίας και των διαφόρων Προτεσταντών εντός του ορθόδοξου χώρου χαρακτηρίζεται δίκαια αντιευαγγελική και αντιχριστιανική.

Στην Ορθόδοξη Εκκλησία είναι γεγονός πως μετά τον 10^ο αιώνα ανεκόπτη η ιεραποστολική δραστηριότητα, δίχως όμως ποτέ να διακοπεί ο ιεραποστολικός ζήλος. Η Ρωσική Εκκλησία τον 19^ο αιώνα ανέπτυξε πλούσια σχετική δράση. Τον 20^ο αιώνα παρατηρείται αξιόλογη άνθιση της ιεραποστολής των Ορθοδόξων σε όλο τον κόσμο.

Στην Ελλάδα σήμερα μιλάμε για εξωτερική και εσωτερική ιεραποστολή. Λέγοντας «εξωτερική» συνήθως εννοούμε τους μη βαπτισμένους και «εσωτερική» τους βαπτισμένους χριστιανούς. Η Εκκλησία της Ελλάδος ενισχύει σήμερα ιεραποστολές στην Αφρική και Ασία. Η εσωτερική ιεραποστολή είναι πάντοτε αναγκαία. Δεν έχει σημασία αν συγχέεται με το κήρυγμα και την κατήχηση. Δυστυχώς συμβαίνει στην αγιοτόκο πατρίδα μας η πίστη των νεοελλήνων να έχει αρκετά υποβιβασθεί και ο ορθόδοξος ζήλος να έχει ισχυρά μειωθεί. Απαραίτητος λοιπόν ο νηφάλιος επανευαγγελισμός των βαπτισμένων και ούτε στην ταυτότητα πλέον Ορθοδόξων χριστιανών. Είναι γεγονός πως το κήρυγμα υπάρχει στους ναούς, σ' αίθουσες, σ' εκκλησιαστικούς ραδιοφωνικούς και ελάχιστους τηλεοπτικούς σταθμούς, σε πολλά βιβλία κι έντυπα⁵.

Ας μου επιτραπεί όμως να πω πως ενίστε το κήρυγμα έχει στοιχεία ενοχλητικού βερμπαλισμού, κουραστικού στόμφου, σκληρού κυνηγητού εχθρών και δεν είναι καλά προετοιμασμένο. Είναι ανάγκη μεγάλη το κήρυγμα της Εκκλησίας να ενδιαφερθεί περισσότερο για τους βαπτισμένους που έχουν μια επιφυλακτική θέση απέναντι στην Εκκλησία, ή μια χαλαρή στάση μαζί της, ή σοβαρή απόσταση ή και διάσταση και αδιαφορία. Οι σκανδαλισθέντες, οι αποσχισθέντες, οι παραπλανηθέντες ή πλανηθέντες από την ύλη, την αθεϊά ή τις αιρέσεις χρήζουν της μέριμνας και του υψη-

λού καθήκοντος της ιεραποστολής. Δεν θα πρέπει το κήρυγμα να εξαντλείται σ' ένα κοινωνικό σχόλιο της παρερχόμενης επικαιρότητος. Είναι ανεπίτρεπτο να μετατρέπεται ο ιερός άμβωνας σε τηλεοπτικό παράθυρο. Το κήρυγμα αποτελεί τον πυρήνα κάθε ιεραποστολής.

Στην Καινή Διαθήκη συναντάμε ωραίες εκφράσεις και χαρακτηρισμούς της ιεραποστολής: «Διακονία του λόγου»⁶, «διαμαρτύρομαι και λαλώ τον λόγον»⁷, «κηρύττω τον Ιησούν»⁸ και «καταγγέλλων τον λόγον του Ιησού»⁹. Παραποτρούμε λοιπόν στις Πράξεις των Αποστόλων να γίνεται ξεκάθαρος λόγος για διακόνημα και διακονία, για διαμαρτυρία, για κήρυγμα, για καταγγελία. Ο διακονών, διαμαρτυρόμενος, κηρύττων και καταγγέλλων είναι ο απόστολος. Μιλά μόνο για τον Χριστό. Μιλά ταπεινά. Μιλά από αγάπη. Μιλά γ' αυτό που γνωρίζει και ζει καλά. Έχει βίωμα. Έχει χάρη. Καταθέτει μαρτυρία πίστεως και ζωής.

Η απομάκρυνση του ανθρώπου από τον Θεό, τον έφερε από την ελευθερία στη δουλεία των δαιμονοκίνητων παθών. Η εμπάθεια δημιουργεί ασέβεια, απιστία, αγάπη του σκότους. Η κατάσταση αυτή του ανθρώπου αποτελεί την αφορμή του κηρύγματος των προφητών, των δικαίων, των Ευαγγελιστών, των αποστόλων και όλων των αγίων, που καθίστανται κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο μικροί ή μεγάλοι ιεραπόστολοι. Ο πρώτος και μεγάλος ιεραπόστολος είναι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος μας έπλαισε από αγάπη και συνεχίζει να μας αγαπά, δίχως ποτέ να μας ξεσυνερίζεται και μετά την απομάκρυνσή μας από Αυτόν. Η αυτοαγαθότητα του Θεού εμπνέει τους ιεραπόστολους για τη σωτηρία των ανθρώπων¹⁰.

Ο κάθε πιστός καλείται να συντρέξει στο έργο της σωτηρίας του εαυτού του και των αδελφών του, να γίνει ένας ιεραπόστολος. Πρόκειται για θεία εντολή, ανάγκη, καθήκον, υποχρέωση, από πίστη και αγάπη, με γνώση, φιλότιμο και υπομονή. Ο ιεραποστολικός ξήλος θερμαίνεται και αυξάνεται από τη μεγάλη αγάπη προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Η ανιδιοτελής, θυσιαστική και εκστατική αγάπη του πιστού τον κάνει να χαίρεται τη διακονία, την προσφορά, την κακουχία, το μαρτύριο¹¹.

Έτσι, αγαπητοί μου, θα μπορούσαμε να πού-

με πως μια ιεραποστολική αδράνεια και ποιμαντική αδιαφορία για τη σωτηρία των ανθρώπων αποτελεί σοβαρή αλλοτρίωση και νοσηρή εκκοσμίκευση. Η ιεραποστολή δεν μπορεί να είναι κάτι έκτακτο παρά μόνο κάτι μόνιμο¹². Η ιεραποστολή όταν ανθεί φανερώνει θα λέγαμε καλύτερα τη φύση της Εκκλησίας. Μια έξαρση της ιεραποστολικής κινήσεως είναι δηλωτική πιστεύουμε της θερμουργού πίστεως των πιστών στην ευαγγελική εντολή της ιεραποστολής.

Η ιεραποστολή δεν εργάζεται για ν' αυξήσει τους οπαδούς της, να κερδίσει χώρους, να καυχάται για μεγέθυνση του έργου, αλλά για ταπεινή και σεμινή διακονία προς πολλαπλασιασμό των σεσωσμένων. Η Εκκλησία κυρίως σώζει ψυχές αθάνατες. Δεν ασχολείται με ιδεολογίες, με κοινωνικές αλλαγές, με πολιτικά παιχνίδια, με οικονομικά συστήματα. Η Εκκλησία είναι μια μητρική αγκαλιά και θέλει και μπορεί να τους αναπάύσει όλους. Η Εκκλησία κρίνει από αγάπη και τα μέλη της κρίνονται για τη συνέπειά τους. Ο σχολαστικισμός δεν είναι αρεστός στην Εκκλησία. Πάσχει για τη διάδοση της σώζουσας και λυτρωτικής αλήθειας και δεν μάχεται σε κοσμικές συζητήσεις, που κρύβουν υπεροψία. Η ιεραποστολή θέλει και πρέπει πάντοτε να εργάζεται σωτηριολογικά και μεταμορφωτικά.

Στην Ορθόδοξη ιεραποστολή του εξωτερικού θα βρεις φαγητό και φάρμακο. Θα βρεις όμως τη χάρη για τη θέωση και τελείωση που είναι ο μόνος σκοπός της υπάρξεως. Τούτο δεν θα πρέπει να λησμονείται και υποτονείται. Είναι αναγκαίο το ψωμί και το νερό. Ο άνθρωπος όμως ξεδιψά αληθινά με τη γνώση της αλήθειας. Η βίωση της αλήθειας ανακαινίζει, ελευθερώνει, μεταμορφώνει τον άνθρωπο. Ο μεταμορφωμένος άνθρωπος γίνεται ο χριστιανός της αγάπης και της ειρήνης, της συνδιαλλαγής και κατάλλαγής. Η εσωτερική και εξωτερική ιεραποστολή μπορεί και πρέπει να συνδυάζεται, συνυπάρχει και συναντάνεται.

Τα μυστήρια της Εκκλησίας εισοδεύουν, προσλαμβάνουν, εγκεντρίζουν και αφομοιώνουν τους πιστούς. Το βάπτισμα δέχεται τους νεοφύτους στο σώμα της Εκκλησίας, τους καταλογραφεί και απογράφει. Το εισαγωγικό αυτό μυστήριο είναι απαραίτητο αυτής της υπερφυουός εντάξεως στους

κόλπους της αγίας μητέρας μας Ορθόδοξης Εκκλησίας. Το χρήσιμα επικυρώνει, κατοχυρώνει, επισφραγίζει αυτή τη θεία ένταξη. Τα μυστήρια της ιεράς εξοικολογήσεως και της θείας ευχαριστίας είναι ουσιαστικά ανακαινιστικά κι επανασυνδέουν κι επανεντάσσουν τον πιστό στο μυστικό σώμα του ζώντος Χριστού¹³.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν είναι μια ωραία θρησκεία ανάμεσα στις άλλες καλές θρησκείες, έστω η πιο καλή ή σωστή. Η Ορθόδοξη δεν είναι θρησκεία. Η Εκκλησία δεν είναι συναντερισμός, σύλλογος, ομάδα, παρέα με κάποιους πνευματικούς σκοπούς, φιλόδοξους στόχους και αγαθές επιδιώξεις. Η νέα εν Χριστό κοινωνία, κατά τον απόστολο Πέτρο, καλείται «γένος εκλεκτών» και «έθνος ἀγιον»¹⁴. Οι χριστιανοί είναι αδελφοί ίσοι, με πατέρα τον Χριστό, είναι ομόφρονες, φιλόθεοι, φιλάνθρωποι, φιλάδελφοι, φιλάρρετοι, θεούμενοι, χριστοποιημένοι, αγιοπνευματικοί.

Σε αυτή την κοινωνία λειτουργούν όλες ο διακονίες ταπεινά, δίχως διακρίσεις, υπεροψίες, αρχομανίες, φιλοδοξίες και ταραχές. Το μεγαλύτερο χάρισμα είναι η αγάπη, που πάντα μέσα της έχει άφθονο το στοιχείο της υγιούς και απαραίτητης ταπεινώσεως. Αυτή η αγάπη και η ταπεινωση δεν επιτρέπει να νοθευτεί το έργο και να μη

γίνεται για τη δόξα του Θεού και τη σωτηρία των ανθρώπων. Η όποια παρεκτροπή στο σοβαρό αυτό σημείο θα μετατρέπει εξαιτίας μας την Εκκλησία σε κοσμικό οργανισμό με αντεγκλήσεις, πρωτοκαθεδρίες, ζηλωτισμός και απολυταρχισμούς. Θα δημιουργείται προσωποπαγής κίνηση, με τάσεις ανεξαρτοποιήσεως και αποδεσμεύσεως της Εκκλησίας και θα λεγόμαστε ξανά του Κηφά και του Απολλώ και όχι του Χριστού. Στις ανευλόγητες αυτές αυθαιρεσίες κυιφορούνται συνήθως φαινόμενα λίγαν νοσηρά όπως η ψευδοπροφητεία, η ψευδοαπακάλυψη και η ψευδοαγιότητα. Η ιεραποστολή της Εκκλησίας μας έχει ιεραπόστολους απόστολους, ομολογητές, μάρτυρες, οσιομάρτυρες και νεομάρτυρες, αληθινούς, γνήσιους, απόφιους, ταπεινούς και νηφάλιους.

Ο Π. Δημήτριος Στανιλοάε λέγει: «ο Χριστός δεν μας έφερε την σωτηρία για να μπορούμε να συνεχίζουμε να ζούμε σε απομόνωση, αλλά για να αγωνιζόμαστε για μια μεγαλύτερη και συνεχώς βιαθύτερη ενότητα που έχει σαν αποκορύφωμά της την αιώνια Βασιλεία του Θεού». Και συνεχίζει: «σωζόμαστε σημαίνει να βγαίνουμε από την απομόνωσή μας και να ενωνόμαστε με τον Χριστό και τους άλλους ανθρώπους»¹⁵.

(Η συνέχεια στο επόμενο)

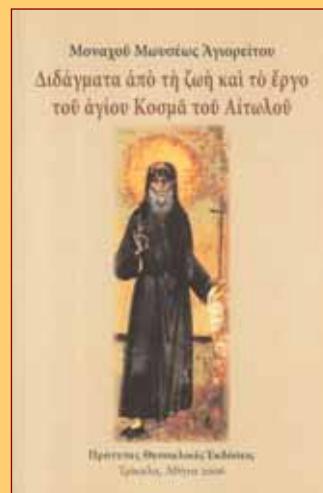

ENA NEO ΒΙΒΛΙΟ

Από τόν Ἅγιορείτη Μοναχό ΜΩΥΣΗ λάβαμε ἔνα μικρό βιβλίο γιά τόν μεγάλο ιεραπόστολο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, πού στή συνέχεια παρουσιάζουμε.

Ο μοναχός Μωυσῆς ἔχει ἐκδόσει τριανταρία βιβλία καὶ ἔχει γράψει περὶ τά χίλια ἀρθρα. Ἐργα του ἔχουν μεταφρασθεῖ σε ἄλλες γλώσσες κι ἔχουν βραβευθεῖ. Θεωρεῖται ὁ πολυγραφώτερος, σύγχρονος Ἅγιορείτης, ἀσχολούμενος κυρίως μὲ τὴν πνευματικὴ πορεία καὶ ἴστορία τοῦ Ἅγίου Ὁρούς.

Ἡ εἰκόνα τοῦ Ἅγίου ΚΟΣΜΑ στό ἐμπροσθόφυλλο τοῦ ἀνάχειρας «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ» είναι ἀπό τό παρουσιαζόμενο βιβλίο.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΓΚΑΝΑ

Σ.Σ. Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος ΓΚΑΝΑΣ κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ στό πρόσφατο χρονικό διάστημα ἔξεδωσε δελτίον τύπου τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς του. Στό δελτίο ἀναφέρει τή συνέχιση τοῦ Ἱεραιποστολικοῦ ἔργου καὶ τή διακονία, πού προσφέρεται στό λαό τοῦ Θεοῦ μέ τήν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ Πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ Β'.

Δειγματοληπτικά ἀναφέρουμε μερικές δραστηριότητες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Γκάνας, πού μαρτυρεῖται ἡ πίστις καὶ ἡ προσπάθεια γιά νά προάγεται ὁ Εὐαγγελικός λόγος: «Πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν», σύμφωνα μέ τήν ἐντολήν τοῦ Κυρίου.

Τά ἐμπόδια καὶ οἱ δυσκολίες πολλές. Οἱ Ἱεραιπόστολοι μέ ύπομονή καὶ μέ ιερή θέληση τ' ἀντιμετωπίζουν.

Νά παραδειγματισθοῦμε δλοι ἀπ' αὐτό τό σπουδαῖο ἔργο τῆς Ὁρθοδόξιας, πού συντελεῖται σ' δλες τίς Ὁρθόδοξες Ἱεραιποστολές καὶ νά δραστηριοποιηθοῦμε θετικότερα γιά τή δόξα τοῦ Χριστοῦ μας.

«Ἄς λάβουν τό μάρνυμα δλοι οἱ συνεργάτες μας, ὅστε μέ ιερή θέληση καὶ θερμή προσευχή ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ νά πλεονάσει σέ δλους τούς τομεῖς τῆς Ἱεραιποστολῆς.

«Ἡ ἐθελοντική προσφορά τῶν συνεργατῶν μας ἀποτελεῖ βασικό στήριγμα τοῦ Ὁμίλου μας γιά τήν Ἱεραιποστολική του δράση καὶ προοπτική του.

Κατά την διάρκεια του τελευταίου τριμήνου, Μάρτιος, Απρίλιος, Μάιος, (2007) ἐλαβαν χώραν οι παρακάτω λατρευτικές καὶ διδακτικές δραστηριότητες:

– Κατά την Μεγάλη Εβδομάδα τελέσθηκαν στον καθεδρικό ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτῆρος όλες οι ιερές ακολουθίες, στις οποίες συμμετείχαν οι πιστοί (Γκανέζοι, Ρώσοι, Βούλγαροι, Σέρβοι, Λιβανέζοι) με κατάνυξη.

Το μεγάλο πρόβλημα το οποίο εδώ και τρεις μήνες αντιμετωπίζουμε με τις πολύωρες διακοπές του ηλεκτρικού ρεύματος, **δεν στάθηκε εμπόδιο για κανέναν, να μην προσέλθει στον Ιερό Ναό καὶ να συμμετάσχει κάτω από αφόρητη ζέστη καὶ υγρασία στις πολύωρες Ιερές Ακολουθίες των Παθών καὶ της Αναστάσεως του Κυρίου μας...**

– Την Κυριακή 22 Απριλίου επισκεφθήκαμε το μακρινό χωριό Μπράκουνα στην κεντρική Γκάνα, όπου ευρίσκεται ο ιερός ναός του αγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Όλοι οι ενορίτες παρόντες μας υποδέχθηκαν καὶ συμμετείχαν στην Θεία Λειτουργία.

Οι κατηχητές μας Δανιήλ καὶ Βασίλειος μετά την Θ. Λειτουργία προσέφεραν επί δίωρον την διακονία τους στο κατηχητικό ἔργο μικρών καὶ μεγάλων.

– Την Τετάρτη 25 Απριλίου κατόπιν προσκλήσεως του Θεοφιλεστάτου προσήλθαν στον καθεδρικό ιερό ναό της Μεταμορφώσεως στην Άκκρα όλες οι πρεσβυτέρες των ιερέων μας καὶ μετά την Θεία Λειτουργία επί τη εορτή του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου ἐλαβε χώραν ομιλία του Επισκόπου με θέμα «Ο ρόλος της πρεσβυτέρας στην ενοριακή ζωή της Εκκλησίας».

Την Παρασκευή, 27 Απριλίου, το απόγευμα βαπτίσθηκαν στον ποταμό του χωριού Ακροτερεό 25 κατηχούμενοι.

– Την 21 Μαΐου ἐφθασαν από την Φλώρινα ομάδα τριών ιατρών, τριών νοσηλευτών υπό την καθοδήγησην του Αρχιμανδρίτου πατρός Επιφανίου Χατζηγιάνγκου, προϊσταμένου του Ιερού Ναού Αγίου Παντελεήμονος καὶ τις εὐλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ.κ. Θεοκλήτου.

Από την Τετάρτη, 23 Μαΐου, και μέχρι την Πέμπτη 31 Μαΐου οι ιατροί καὶ οι βοηθοί τους προσέφεραν την διακονία τους στους ασθε-

νείς αρκετών Ενοριών της υπαίθρου, μοιράζοντας παράλληλα δωρεάν φάρμακα κατά περίστασιν, προσφορά φαρμακοποιών της Φλώρινας.

Πλέον των 2.500 ασθενών εξετάσθηκαν δωρεάν και δέχθηκαν τις ιατρικές συμβουλές των εθελοντών ιατρών.

Αξίζει να επαινεθή η εθελοντική αυτή προσπάθεια της εν λόγω ιατρικής ομάδας, καθώς επίσης και ο ζήλος τους στο επιτελούμενο έργο. Από το πρωί μέχρι αργά το απόγευμα εξέταζαν τους ασθενείς με καλωσύνη, δίχως να σκεφθούν τον κόπο, αλλά και τις βαριές κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούσαν στις περιοχές αυτές..

Σαν Καλοί Σαμαρείτες, προσέφεραν «το έλαιον της γνώσης τους» σε κάθε ανήμπορο μέχρι και την τελευταία ημέρα της παραμονής τους στην φτωχική Γκάνα.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ είναι τόσο λίγο για να εκφράσουμε τα αισθήματα ευγνωμοσύνης όλων μας.

Ο Κύριος όμως σίγουρα γνωρίζει και σίγουρα θα ανταποδώσει αναλόγως τα εύσημά του στους πολλαπλασιαστάς των ταλάντων, που Εκείνος εμπιστεύθηκε και αυτοί φιλοπόνως εργαζόμενοι αύξησαν στην ζωή τους...!

**Εκ του Γραφείου Τύπου
Ιεράς Επισκοπής Γκάνας**

‘Ιεραποστολικό Κλιμάκιο Ρουάντας, Μπουρούντι και άνατολικού Κογκό

‘Αξιότιμοι κύριοι και ‘Αδελφοί ἐν Χριστῷ, Φίλοι και συνεργάτες μας στόν εὐαγγελισμό τῶν Ἀφρικανῶν Ἀδελφῶν μας.

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Εύρεθηκα κοντά σας τήν παραμονή τῆς ἀναχωρήσεώς μου γιά τό Μπουρούντι, καλεσμένος ἀπό τόν ἀείμνηστο πρωτεργάτη και ἀκούραστο Ιεραπόστολο Ἐπίσκοπο ἐντός κι ἐκτός Ἑλλάδος, τόν Σεβασμώτατον ἄγιο Θεοσαλιώτιδος, κυρόν Κωνσταντίνον.

Ἐνθυμοῦμαι μέ πόσο ἐνδιαφέρον ἀκούσατε τίς ταπεινές μας προσπάθειες γιά τόν εὐαγγελισμό τῶν λαῶν τῆς Ἀφρικῆς και πρόσχαρα ἀνοίξατε τό ταμεῖον τῆς καρδιακῆς σας ἀγάπης νά μοῦ ἐπιδαψιλεύσετε τήν ἐκ 3000 χιλιάδων εὐρώ βοήθειάν σας, σύμβολον τῆς ἀδελφικῆς συμπαραστάσεώς σας και τῆς ἀφοσιώσεώς σας στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στό παρελθόν ἐπτάμηνο διάστημα τῆς ἐκείσε διακονίας μας δέν διευκόλυναν οἱ τηλεφωνικές ἐπικοινωνίας γιά κάποια μαζί σας συνομιλία και ἐνημέρωσι. Ὁμως κρατοῦσα

μέσα μου ἐντονο τό αἴσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης μου πρός δόλους ἐσάς και τούς Φίλους τοῦ Συλλόγου σας προκειμένου ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ νά ἐπικοινωνήσω γραπτῶς και προφορικῶς μαζί σας γιά κάποια σχετική ἐνημέρωσίν σας.

... Ἀπό τίς ἀρχές Ιανουαρίου ξεκίνησαν τά ἔργα γιά τήν ἰδρυσι ἐνός ναΐσκου. Οἰκονόμησε ὅμως ἡ Θεία Πρόνοια και ἰδρύθηκε ὀλόκληρο ιεραποστολικό Κέντρο, τό ὅποιον θ’ ἀποτελέσει τήν ἀφετηρία γιά τήν ἔξαπλωσι τῆς Ὁρθοδοξίας μας και σ’ ἄλλες πόλεις τοῦ ἀνατολικοῦ Κογκό. Ἡδη τώρα μεταφυτεύθηκε ἡ πίστις στίς πόλεις Μπαράκα (100 χιλιόμετρα νοτιώτερα), ὅπου ὑπάρχει ὅμαδα 100 Κατηχουμένων μέ ἐκκλησία πρός τό παρόν χορτοκαλύβα, δική τους κατασκευή. Ἐπίσης δημιουργήθηκαν οἱ πρῶτοι πυρήνες στίς πόλεις Μπόκο, (45 χιλιόμετρα νοτιώτερα) και Μπουκάβου, (400 χιλιόμετρα βορειότερα).

... Κάθε πρωΐ ἐτελεῖτο σύντομη ἀκολουθία τοῦ ὅρθου μέ δεκαπεντάλεπτο κήρυγμα και ἐν συνεχείᾳ γινόταν τό προσκλητήριο γιά

τά οίκοδομικά μας έργα. Πολύς κόσμος έπεργασε άπο κοντά μας νά μάθει κάτι σχετικό μέτιν 'Ορθόδοξη Έκκλησία μας. Τούς μοιράζαμε δωρεάν άντιαιρετικά καί ἄλλα θρησκευτικά φυλλάδια. Οι όμαδες τῶν Προτεσταντῶν έταράχθησαν... 'Ο παπικός έπισκοπος θορυβήθηκε καί ἔσπευσε νά καλέσει σέ γενική σύναξι τούς ιερεῖς του καί νά τούς διπλασιάσει τόν μισθό...

Σέ πεῖσμα δύμας τοῦ διαβόλου καί τῶν πολλῶν φανερῶν καί ἀφανῶν ἐχθρῶν μας μέσα στὸ ἐπτάμηνο αὐτό τελείωσαν τά περισσότερα έργα. Δηλαδὴ ἀποπερατώθηκε τό ἔξατάξιο Δημοτικό σχολεῖο, τό μονοθέσιο νηπιαγωγεῖο, τό σπίτι τοῦ ιερέως, τό τεράστιο τεῖχος πέριξ δλοκλήρου τοῦ οἰκοπέδου τῶν ἔξι στρεμμάτων...

"Οσον ἀφορᾶ γιά τό κτίσμα τῆς ἐκκλησίας ἔχω νά σημειώσω κάπως διεξοδικά τά ἔξης. Ή ἐκκλησία είναι μήκους 24 μέτρων καί

φάρδους 14 μ. Εἶναι τρίκλιτος Βασιλική, βάσει σχεδίου τοῦ Μητροπολίτου μας. Πρόκειται περὶ καθεδρικοῦ ναοῦ χωρητικότητος περίπου 2000 ἀτόμων..."

Άνθρωπίνως λνγίζουμε μπροστά στά ὑπέρογκα χρέο...

Μένομεν πάντοτε δόφειλέτες καί χρεῶστες μπροστά στήν ἀγάπη ὅλων τῶν Χριστιανῶν μας, οἱ ὅποιοι ἀκόμη καί μέ το ἀξέπαινο δίλεπτο τῆς χήρας συμβάλλουν στήν ἀγορά ἔστω κι ἐνός σάκκου τοιμέντου, πού σήμερα τό κόστος του φθάνει τά 20 περίπου δολλάρια...

Μέ πολλές εὐχές καί εὐχαριστίες
ἀπό Κεντρική Αφρική

Μον. Σεμιναρίου Βεργεράνη

Μοναχός Δαμασκηνός Γρηγοριάτης

Πολιτεία πού δέν έχει ως βάση της τή χριστιανική παιδεία τῶν νέων, είναι οίκοδομή πού φτιάχνεται χωρίς ἀσβέστη καί νερό.

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ

ΤΟ ΚΟΝΤΕΪΝΕΡ ΕΦΤΑΣΕΣ ΣΤΗΝ Ι.Μ. ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ

ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ & ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
GREEK ORTHODOX PATRIARCHATE OF ALEXANDRIA & ALL AFRICA

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ
HOLY ARCHBISHOPRIC OF ZIMBABWE

Αριθμ. Πρώτ.: 937/9

Πρόσ: τό Διοικητικό Συμβούλιο και τά μέλη του
Πανελλήνιου Χριστιανικού Όμιλου Ορθοδόξου Ιεραποστολής
Κυψέλη, Αθήνα

Χαράρε, 19 Σεπτεμβρίου 2007

Αγαπητοί έν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μέ μεγάλη χαρά καὶ μετά ἀπό πάρα πολλές γραφειοκρατικές δυσκολίες παραλάβαμε τό κοντέινερ μὲ τά τόσα πολύτιμα ἀγαθά γιά τόν ἔξοπλισμό καὶ τήν λειτουργία τῶν Ιερῶν μας Ναῶν (καμπάνες, καρέκλες, ξυλόγλυπτα, εἰκόνες, Ἱερά ἀμφια, βαφτιστικούς χιτῶνες, νάματα, καρβουνάκια, μοσχολίβανο, ἐλαιόλαδο κ.ά.) καὶ τήν πλούσια ἀνθρωπιστική βοήθεια (ἱματισμό, ύποδήματα, ψαπτομηχανές, σχολικές τσάντες, γραφική ψήλη κ.ά.) γιά τούς Ἀφρικανούς ἀδελφούς μας καὶ ιδιαίτερα γιά τά μικρά παιδιά. Είναι τόσα πολλά τά δῶρα τῆς ἀγάπης σας, πού θά ἔχουμε ψήλη νά διανέμουμε γιά ἀρκετούς μῆνες. Έκ μέρους τοῦ εὐσεβούς πληρώματος τῆς ἐν Ζιμπάμπουε Εκκλησίας μας, σᾶς ἐκφράζω τίς ἐγκάρδιες εὐχαριστίες καὶ τήν ἐσαεί εὐγνωμοσύνη γιά τήν ψήλη καὶ τήν ήθική σας στήριξη καὶ ιδιαίτερα γιά τήν ἐμπιστοσύνη πού δείχνετε πρός τό πρόσωπό μου, ἀπό τήν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐνθρονίσεώς μου στήν Ιεραποστολική καὶ δεινοπαθούσα Ιερά Μητρόπολη Ζιμπάμπουε. Εἶμαι βέβαιος δτι, ἡ ψυχούλα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτη κυροῦ Κωνσταντίνου θά χαίρεται καὶ θά ἀγάλλεται, πού βλέπει τό ἔργο τῆς Ιεραποστολής νά συνεχίζεται πρός δόξαν Κυρίου. Εσωκλείω ἐνδεικτικό φωτογραφικό ψήλη τῆς παραλαβῆς τῆς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας μέ τήν δέσμευση νά σᾶς ἀποστείλω φωτογραφίες καὶ ἀπό τήν διανομή τῆς στήν Ιεραποστολή.

Μέ ἀγάπη Χριστοῦ,

+ ο Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Γεάργιος

ΕΞΕΛΗΜΗΣΕ ΠΡΟΣ ΚΥΡΙΟΝ Ο π. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΛΟΥΤΣΟΣ

**Τήν Τετάρτην, 2 Μαΐου 2007, ἐκοιμήθη
ἐν Κυρίῳ δὲ φλογερός αληρικός μακαριστός
π. Δ. ΚΛΟΥΤΣΟΣ.**

Ἐπιθυμοῦμε μέ μαντί τήν μικρή μας ἀναφορά στό πρόσωπο τοῦ μακαριστοῦ λευῆτη νά τιμήσουμε τή δυναμικότητά του πού ἔδειξε πρός τόν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ.

Εἶχε παροησία καί μεστότητα λόγου, ἐμπνευση καί θάρρος, πίστη καί ἀφοσίωση στό πνευματικό ἔργο. Τόν ἀκολούθησαν γι' αὐτή τή βιοτή του πολλά πνευματικά του παιδιά. Τόν ἐσυμβουλεύοντο κυρίως μέσω τοῦ μυστηρίου τῆς Ιερᾶς Ἐξομολογήσεως καί τούς ἔχάραζε δόρθη πορεία μέσα στό πέρασμα τῆς ζωῆς τους.

Κατωτέρω δημοσιεύουμε περιληπτικά στοιχεῖα πού ἐλήφθησαν ἀπό τήν ἐφημερίδα «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ», τῆς 1ης Ιουνίου 2007.

Ο Μακαριστός π. Δημήτριος Κλούτσος διετέλεσεν ἐφημέριος εἰς τόν ιερόν ναόν τοῦ Ἅγίου Εὐθυμίου στήν Κυψέλη Ἀθηνῶν, ὅπου εἰργάσθη θεοφιλῶς.

Ὑπῆρξεν ἀτρόμυτος αληρικός καί ὑπέστη πολλάς διώξεις διά τήν δόξαν τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἔξοδος ἀκολουθία ἔγινεν ἀπό τόν ιερόν ναόν, ὅπου ἐφημέρευεν, ἡ δέ ταφή του, τήν ἐπομένην 3-5-07, εἰς τήν γενέτειρά του, Καστανιάν Καρδίτσης, γιατί ἦταν καί ἡ τελευταία του ἐπιθυμία. Κατ' αὐτήν συμπροσευχήθηκε καί ὁ ἐπιχώριος Μητροπολίτης κ. Κύριλλος.

Ο ἀείμνηστος ιερεὺς Δημήτριος Κ. Κλούτσος ἐγεννήθη ἐν ἔτει 1926 εἰς Καστανιάν Καρδίτσης. Ἐχειροτονήθη εἰς Διάκονον τήν 25ην Μαρτίου 1954 καί εἰς Πρεσβύτερον τήν 26ην Ἀπριλίου 1954 εἰς Καρδίτσαν.

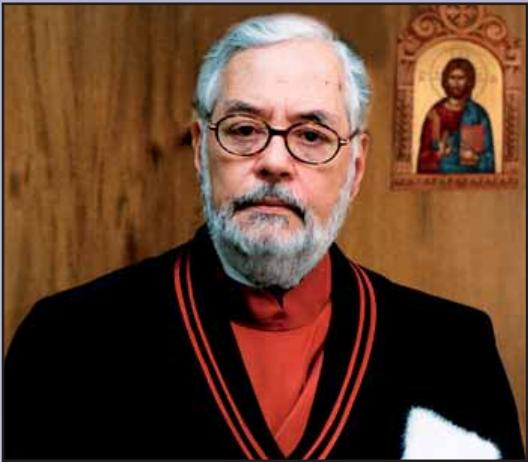
Ὑπηρέτησεν ὡς ἐφημέριος καί Τεροκήρυξ εἰς διαφόρους Ἱ. Ναούς τῆς χώρας.

Ἐκήρυττε τόν Λόγον τοῦ Θεοῦ τακτικῶς, κατηχοῦσε τάς ἀπαλάς ψυχάς τῆς νεότητος καί ἔξιμολογοῦσε τούς προσερχομένους σ' αὐτόν. Ἀνέπτυξε σπουδαία ἔξωεκκλησιαστική καί κοινωνική δράση. Ἐσύρθη σέ 17 ἐν συνόλω τῆς Εκκλησιαστικά καί Ποινικά Δικαστήρια διά τούς τιμίους ἀγῶνας του, τόσον τούς ἐκκλησιαστικούς ὄσον καί τούς κοινωνικούς, ἐκ τῶν ὅποιων τελικῶς ήθωάθη πανηγυριῶς.

Ἀνήγειρε στή θέση τοῦ παλαιοῦ ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἅγίου Εὐθυμίου Κυψέλης Ἀθηνῶν περίλαμπρο ιερό Ναό καί μέ ἐνέργειές του ἰδρύθηκε καινούργια ἐνορία.

Δοξολογώντας τόν Θεό καί εὐλογώντας τούς παρευρισκομένους στίς 2-5-2007 καί ὥρα 6.00 π.μ., ἡμέρα Τετάρτη, ἀφησε τήν τελευταία του πνοή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠ. ΚΡΟΥΣΤΑΛΑΚΗΣ

Στις 5 Αύγουστου 2007 έκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ ἐπίτιμος Εἰσαγγελέυς τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁ ἀείμνηστος ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠ. ΚΡΟΥΣΤΑΛΑΚΗΣ.

Ο ἐκλιπών γεννήθηκε τό 1936 καί μεγάλωσε στή Θήβα. Ἀκολούθησε τόν Δικαστικό ακλάδο καί ἔφθασε μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ἀξιώματος τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Μετά τό τέλος τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας του ἀνακηρύχθηκε ἐπίτιμος Εἰσαγγελέας τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Διετέλεσε Γενικός Διευθυντής τῆς Ἐθνικῆς Σχολῆς Δικαστῶν, κατά τά ἔτη 2000-2003.

Ἀναγορεύθηκε σέ ἐπίτιμο Διδάκτορα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης τό 2001.

Μέχρι τῆς τελευτῆς του ἦταν ἐπίτιμο μέλος τῆς ὀλομέλειας τῶν Προέδρων τῶν δικηγορικῶν συλλόγων τῆς χώρας.

Ἡ ἔξοδος ἀκολουθία ἔγινε εἰς τόν Ιερό Ναό τῆς Μητροπόλεως Θηβῶν, τή Δευτέρα 6 Αύγουστου 2007.

Κατόπιν ἐπιθυμίας τοῦ θανόντος διετέ-

θησαν τά χρόματα τῶν στεφάνων στούς Ἱεραποστολικούς Ὁμίλους:

α) ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ καί β) ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΘΗΒΩΝ.

Κατωτέρω ἀναγράφονται τά ποσά καί τά ὄνοματα ὅσων προσέφεραν στό παράρτημα Ἐξωτερικῆς Ιεραποστολῆς Θηβῶν ὡς ἀκολούθως:

Θεοδώρα Δούση	€ 60
Χαροκλεια Χατζηδούρου	€ 50
Όλυμπία Φρούσου	€ 100
Γεωργία Βενιζέλου	€ 100
Θρ. Σύλλογος Ἐπαρχίας Θηβῶν	
Ἄγ. Ιωάν. ὁ Καλοκτένης	€ 50
Τίνα Παυλογιαννοπούλου	€ 100
Σωτήριος Κοφίνης	€ 50
Σοφία Βρεττοῦ	€ 100
Θεοδώρα Πιτιλάκη	€ 50
Κωνσταντίνος Μαυράκης	€ 50
Παν. Κατσαδούρης	€ 1000
Ἐλένη Μαθαίου	€ 50
Στέλιος Παυλογιαννόπονλος	€ 100
Οίκογ. Κου Ν. Κτιστάκη	€ 100
Οίκογ. Κου Γ. Γιανναράκου	€ 100
Οίκογένεια Κου Δημ. Σταμάτη	€ 100
Ἀντώνιος Ἀντωνίου	€ 100
Θανάσης Παπαγεωργίου	€ 50
Σαπφώ Ἀσλάνογλου	€ 350
Ἀθανάσιος Βενιζέλος	€ 50
Αἰγυπτιάδης Κωνσταντίνος	€ 50
Μακρής Κωνσταντίνος	€ 50
Βλαχογιάννης Κωνσταντίνος	€ 50
Ραθώσης Ἀνδρέας	€ 50
Παπασταύρου Θεοφάνης	€ 50
Χατζηχρόνης Ἐπαμεινώνδας	€ 60
Φερεσίδης Ἀλκης	€ 50
Φερεσίδου Πόπη	€ 50
Ἀνώνυμος	€ 50

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΤΡΥΓΟΝΟΣ 3 - 7 ΚΥΨΕΛΗ, Τ.Κ. 11364 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 210 86.26.225 – FAX 210 86.26.700

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)
W.W.W.ierapostoli.gr

ΔΩΡΕΕΣ ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Περίοδος από 1 Μαρτίου έως 31 Μαΐου 2007

Τύπος Σκοπών Τεραποστολῆς

Χαλάστης Σπύρος	Σιωρογιαννίδη Γεωργία	100	Σακιώλαρη Μιμόζα	20
Τσίρου Έλένη	Οίκονομόδη Αγγελική	20	Λέλας Νικόλαιος	50
Στάμου Καλλιόπη	Σκορδᾶ Αἰκατερίνη	40	Χουρδάρη Μαρία	20
Σαουνάκη Κοραλία	Άνδρυνμος	20	Κρότση "Αννα	10
Μάκαρη Μαρία	Θεοδώρου "Ηλίας	150	Καραθανάση Μαρία	30
X'''Ανδρέου Άδαμαντια	Τσογιάνη "Έλένη	100	Ανώνυμη	150
Σταχτιάρη Αίκατερίνη	Γεωργιούλα Μαρία	20	Φιλιππίδης Κων/να	20
Άνωνυμος	Γκανάρη Βασιλική	20	Παπαγεωργίου Μαρία	30
Φραντζή Φωτεινή	Μορφοπούλου Έλένη	20	Μάνουση Παπείνα	30
Τσουκάνου Άδαμαντια	Τσολάρη Μαρία	20	Χρισιακούλου Μαρία	50
Άνωνυμη	Ρουμπίτινα Παναγιώτα	20	Κονφάτορας Ανδρέας	20
Χαλικοπούλου Αριστέα	Δρόσους Παρασκευή	50	Παπαμιχαήλ "Ανδρονίκη	5
Κουμαντάκη Ανδριανή	Χίος Παντελής	1000	Τσούπη Μόσχα	5
Τσιταλιάνη Ποληξένη	Τούμη "Αντιγόνη	375	Περιβολαράκη Κλεομένη	50
Πρωτονοταρίου Βάγια	Μάρξ Θεοδώρα	250	Στεφανοπούλου "Έλένη	20
Άθανασιδάρου Δήμητρα	Χρονοπούλου Παρασκευή	65	Προσωνητοπούλου Μαρία	50
Άνωνυμη	Βαρδάκη Κων/να	50	Μπογιδάνου Ενανθία	10
Άνωνυμος	Μιχαήλ Κλέον	50	Άνωνυμη	30
Φιλόπτωτων Ταμείου	Ντάκου Σωτηρία	20	Τσιτούλιάνη Π. Κάπτα	50
"Ι. Ναού Έσταυροφέντου Αιγάλεω	Γεωργακοπούλου Μαρία	20	Μπούκα "Έλένη	30
Καβουριώνου Ντόσκα	Χάντιους "Αγγελική	30	Σαραντοπούλου Αικατερίνη	90
Λέξκα	Καραγιάννη Γεωργία	20	Τσαουσέλη Μαρίνα	20
Καβουριώνης Βασίλειος	Χαλάστης Σπύρος	40	Ταμπονφατζῆς Ιούλινης	97,15
Κασιμάτη	Μούρλα Σοφία	20	Δεμανοπούλου Νόνη	20
Νουσιοπούλου Άθηνα	Λαζανά "Αθανασία	100	Γιαννοπούλου Χαρίκλεια	100
Οίκονομού "Αλίκη	Μούρλα Σοφία	500	Λιανούν "Αγγελική	20
Άνωνυμος	Καραμότουνας Χρήστος	50	Άνδρουλιδάτη Μαρία	20
Παταδημητρίου Χρήστος	Άνδρουλάτη Μαρία	20	Άνωνυμος	5
Μούζακης Γεωργίος	Τολιοπούλου Σωτηρία	20	Μαυράκης Σταμάτης	10
Λάζαν Δ. "Αγλαΐα	Καραλής Βύρων	50	Δουκάτη Μαρία	10
Όρφανος Ιωάννης	Πολέμη Ειρήνη	40	Πακωνούλιας Δημ.	50
Δημάρκης Αλεξάνδρα	Παιλάκη Στεφανή	50	Τσούπη Θεόδωρος	50
Κυριακή Μαρία	Παπαγιαννούτου Λάζαρος	20	Λουκάτη "Έλένη	35
π. Παπαζητηρίου Σταῦρος	Παπαγιαννούτου Λάζαρος	20	Βλαχοδημήτης Έμμαν.	20
Πάνον "Αναστάσιος	Καλαθά Φοτεινή	20	Λογοθέτη Σάοσ	10
Δελασκύρας Γεωργίος	Κόνος Νικόλαος	100	Άνωνυμος	20
Δημάρκη Ρεβέκκα	Φαρούρη Μαρία	30	Λουδαζάτου Ειναγγελία	10
Άνωνυμος	Βελονά Βασιλική	50	Σαροής Θεόδωρος	50
Χαρίσης Νικόλαος	Κατσιάτη Βασιλική	20	Λουκάτη Βασιλική	30
X''' Χρονόγλου Κων/να	Γαλανοπούλου Χριστίνα	20	Γκοκάρης Μιχαήλ	10
Ντάκου Σωτηρία	Καλαθά Φοτεινή	50	Γκοκάρης Μιχαήλ	10
Φραγκουλάκη Άδαμαντια	Καραγιάννης Θεόδωρος	100	Ειθύμιου Πολυζένη	150
Μητάκου Σταῦρούλα	Σακελλαρίου Νίκη	20	"Ι. Μονή Βαρδάσιμη	50
"Ι. Μονή Κεχαριτούμενης Τροιζήνα	Άνωνυμη	50	Κομνηνού Σταυρούλα	5
Τρόμου Στήμητρα	Σαποντζής Χρυσούλα	30	Ρομποτή Χαρίκλεια	10
Άλεξανδρη Πολ.	Παπατσιάννου Παναγιώτα	20	Άνωνυμος	300
Οίκονομού Ελένη	Δημητρακοπούλου Καλλιόπη	100	Τεχνικόν Γραφείο GAZPRO	100
Κασιμάτη	Χαλαμάτης "Ελευθερία	20	Χουρδάρη Μαρία	20
Μυτιώτου Χ.	Πρεγάνη Μαρία	150	Άνωνυμη	20
Μπακαλόγλου	Τούλη Τιλάνα	50	"Ι. Μονή Κομη. Θεοτόκου Αχαρναί	40
Βαλιάρης	Ταμαίδης Σάββας	20	Σαμαρτζῆς Π. Αθανασίος	50
Όρφανος Ιωάννης	Μικήλη Μαρία	20	Καταρούν Μαρία	40
Γεωργακοπούλου Μ.	Παπαδόπουλος Γεωργίος	100	Θεοδωροπούλου Αικατερίνη	25
Παπαζητηρίου Στέφανος	Ρίζος Γεωργίος	20	Ματσούνη Παναγιώτα	20
Όρφανος Ιωάννης οίκοι. Νεοπολέμου Σάββα	Πολύζου Μαρία	20	Λυμπεροπούλου Σωτηρία	15
Άνωνυμος	Βογιατζῆς Μαρία	20	Δουκάτη Μαρία	20
Παπαμάρδος Νικόλαος	π. Αντωνόπουλος Σπυρίδων	400	Δημάρκης Βασιλείος	30
Σαλτατίδης Κων/νος	Ματσούνης Π. "Ολγα	20	Άνωνυμη	20
Άβαγιαννης Εύστρατος	Μπωροναρβέα "Αθανασία	30	Παναγιωτοπούλου Καίτη	20
Μπάρδα Κριτάνη	Άνωνυμος	20	Χατζηανδρέου Άδαμαντια	20
Παπουτσή Ξανθούλα	Σγουρόγιους "Ελλη	15	Άνωνυμη	20
"Άρχ. Συντόπουλος Χερούβειμ	Μιχαλαρίδη Λουκία	30	Άνωνυμος	50
Κασιμάτη	Άνωνυμη	50	Πρωτονοταρίου Βάγια	20
Παπαδημητρίου "Αντώνιος	Άλεξανδρου Μάρθα	30	Άνωνυμος	120
Παπασχίδην "Έλβα	Νάζη Πελαγία	10	Πετραζόπουλος Νικόλαος	150
Άνωνυμος	Βλατάκης Συμεών	40	Καραϊνδρος Αθανάσιος	150
Χουρδάρη Μαρία	Άστραβαδάκη Αίκατερίνη	30	Παπαδημητρίου Χρήστος	10
Γεωργάκη Κλεονίκη	Άνωνυμη	100	Γηρήόν Κασσάνδρα	50
Συρμήλης Δημήτριος	Φιλογονούπουλος Ελισάβετ	77	Κορδά Σοφία	30
Δουκάτη Μαρία	Γεωργούλακου Φωτ.	50	Νασιούτου Αθηνᾶ	20
Άνωνυμος	Παναγιωτάκου	20	Παπαύαννου	100
Γιαννακοπούλου Μαρία	Παναγιωτάκου	10	Κοντογιαννάκος Παν.	200
Τούμου Κων/να	Παναγιωτάκου	100	Τερζάτ. Όμαδα Πρέβεζας	300

'Ανέγερσις Ι. Ναῶν

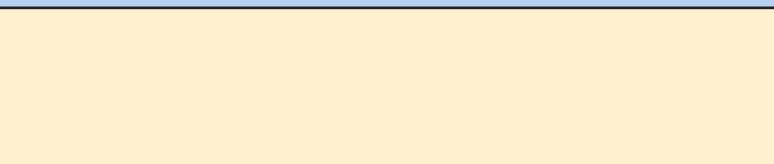
'Ανώνυμος	200	Καραγιάννη Γεωργία	10	
Κουτσούγερα Γεωργία	30	Χαλάτος Σπύρος	50	
Βλαχογάληνης Γεωργίος	250	Μπούτσικα Αντωνία	20	Σκόνδρα 'Ανθούλα € 20
'Ορφανός Πέτρος	500	Τοιλιμύρχα Μαρία	100	'Ανδρίτσιον Εἰρήνη 50
'Ανώνυμος	2000	Γιαβή Σοφία	50	'Αποστολόπουλος Στυλιανός 125
Λάζιος Δημήτριος	40	Αντωνίου Λουκία	30	Δαφνή Νανούκα 200
Ρουσάνης Βασίλειος	60	Κατσαρού Εινάγγελλα	5	Πέρση 'Αγγελική 420
Κοτούρη Σταματία	300	Νάκη Πλειαρία	10	Τσάκωνα 'Ελένη 75
Κοτζαμάνη Ταΐνα	40	Καραθανάση Μαρία	30	Καρδά Βασιλική 180
Μεσοπνήσης Σπύρος	300	Άνδρινημ	20	Πολυκανδρώπης 'Αντων. και Μαρία 215,27
Κωστόπουλος Δημήτριος	100	Γαλανοπούλου Χριστίνα	20	Κοκκαρόυ Χρυσούλα 65,23
'Ορφανός Ιωάννης	50	Ράπτη Θωμάς	20	Καρλάντη Ειρήνη 31,36
Μαυροπούλου Χριστίνα	40	Ζαμπέλη Καλλιώπη	50	Τζιώτη Κων/να 90
Μελέτης Χρήστος	20	Βουγαριάτη Αίκατερίνη	10	Πιταλίδου Μέλτο 100
'Ανώνυμος	150	Σφήκα Βασιλική	50	Χατζάρα 'Ελένη 84,02
Λάζιος Πηγελόπη	300	Γκρούζης Μιχαήλ	10	'Αθανασοπούλου Γεωργία 80,57
'Ανώνυμος	60	Μπάτση 'Αννα	20	Σιώρη Χριστίνα 17,93
Βλάχου 'Αννα	50	Παρίτσα 'Ανθή	20	Πιαννακοπούλου Μαρία 20,54
Συνεσίου 'Αννα	50	Άνδρινημ	15	'Ανώνυμος 300
'Ανώνυμος	50	Χρυσού 'Αννα	20	Μιχαήλ Κάθη 50
Παπατέλιδου Σταματία	100	Δαργονάρη Μαρία	20	Δασούρας 'Αθανάσιος 50
'Ανδρεάδης Δημοσθένης	50	Γιαννακοπούλου Μαρία	25	Γενική Γραμματεία 'Ερευνας & Τεχνολογίας 200
Μποροπούλας Δημήτριος	100	Πολέμη Ειρήνη	20	ΧΕΕΝ (π. Εργάλαο Σιμτάμπουε) 100
'Ι. Μητρόπολης Αιτωλίας 'Ακαραναίας	50	Λαζαρή 'Αθηνάς	20	Μανούσου 'Έφη 10
Παπουτσή Έλένη	10	Τσαροπαλή Αίκατερίνη	20	Τομαδίδης 'Αντωνίος 112
Γιδοπούλου 'Έλευθερία	50	Ξενίτη Βασιλική	30	Παραλαβάντζα 'Αθανασία 300
Στενούς Κον/νος	60	Χατζηγάληνης Χριστόφορος	30	Φραγκούδαζη 100
Μουρτζίνου Έλένη	20	Μαλλαγάρη 'Αγγελική	20	Γραμματεία 'Ερευνας Τεχνολογίας 100
'Αγγελιάκη Εύσταθια	40	Μηλήτσης Γεώργιος	30	Μανούλιου 'Ανθούλα 300,10
Δαδής Στέλλιος	100	Θράπτας 'Αγγελος	70	Μανανδράκη Κων/να 32,55
'Ανώνυμος	10	Μαρξιδής Βασίλειος	408,50	'Αργύτου Βασιλική 90,80
Γραμμένης Θεοχάρης	50	Συμέων Σπύρος	50	Μπίτσικας Βασιλείος 56,67
Σαχαρέας Σωτήριος	20	Κουλοβιστανός Νικόλαος	20	Οίκονομάρου Βασιλική 26,54
Μπαζαλής Λουκάς	30	Μαριάτου Γεωρ.	20	Καζηλέρης Νικόλαος 77,40
Βερβεάκης Δημήτριος	50	Παπούτσης Νικόλαος	100	Ρούσουσ Ήρό 36,63
Κυντριούτελη Βασιλική	50	Κωσιάτη	35	Τετράδης Στέφανος 106,88
Τερού Ρομαίος 'Αντώνιος	50	Παναγιωτοπούλου 'Αφροδίτη	200	Κύριου Κλεοπάτρα 73,51
'Αλεξανδρή Τζένη	10	Κουτριανός Κον/νος	50	Νίκας Παναγιώτης 350
Γερμανή 'Αργυρώ	30	Βουτούνας Γεώργιος	50	Καρμά Βουύλα 20
'Ανώνυμος	50	Κατσαρέλη Φωτεινή	1000	Μαθιουνίου Βάσω 20
Δράκου Σταυρούλα	20	Κατσαρέλης 'Ανάργυρος	1000	Καρμά 'Έλένη 40
Βουτούς Λαυρέντιος	20	Πατέτη Κον/να	50	Κοντικά Μαρία 31
Μαρκής 'Αγαθούλης	20	'Ανδρινημ	10	'Αγγαντάρης Νικόλαος 200
Στεγγίου Γεώργιος	50	Τραγανίδα Στέλλα	170	Νίτλαρη Αίκατερίνη 200
Μονάχος Μούνης	10	'Ανδρινημ	300	Ραχκούνη 'Υβρετη 200
Κλεφτάς Ιωάννα	40	Μαρμαράς 'Ιωάννης	50	Τοσίνης Παναγιώτης 50
Τερού. Π. Γρηγόρος	50	Λάγκα Νίκη	20	Καρμά 'Έλένη 40
Καλιάτα Παναγώτα	30	Φανός Χρήστος	50	
Μπαζαράνης Κων/νος	20	Ζαχαριάδης Χρήστος	110	
Καρβούναρη Δικαιοειδή	40	Τσουτσάνος 'Ηλίας	300	Σαουνάτσου Κοραλία € 60
Στέγη Γεροντίου 'Αγ. Γεωργίου	30	Παπαδόπουλος Κον/νος	50	Πιλάλα Ενοτάθια 20
Σεντέρη 'Αννα	100	'Ορφανός Ιωάννης	50	Ρέπτας Παναγιώτης 100
Ιωαννίδης Ιωάννης	60	Σοφοπλάκου Άμαλια	40	Ρέπτας Δημήτριος 100
Εθημύμου Πολύξενη	100	Ρεντήρη 'Αθηνά	50	Παππά Σταματία 100
Τροχάλη Αθηνά	40	Πιπατινάνουν 'Ηλιας	20	
Ραχούνη Εύγενια	20	'Αρχιμ. Χρυσοστόμου Γεωρ.	100	
Παπτάς Χριστόφορος	50	Ζαΐην 'Αθηνά	10	
'Ι. Μητρόπολης Σταγων		Παπιλη Κον/να	5	
& Μετέωρων		Φουνταρά Μαρίνα	40	Μαυροειδή 'Αθανασία 30
Ντάκούλας Ειάγγελος	20	'Ι. Μονή Μεγίστης Λαύρας	60	είς μνήμην συζύγου της Ιωάννου
'Αρχ. Σουτόπουλος Χερούβειμ	70	Βουδάνου Εύτιχια	20	Δρίζη Αίκατερίνη 30
Κάτρακαλης Ιωάννης	15	Τεγγιάνης Γεώργιος	50	είς μνήμην 'Αγγελικής Συφίβηη
Φράγκου 'Αρμάνη	20	Κούτρας Κον/νος	20	'Ανώνυμη 50
Ζαχαριάδης Καΐτη	10	Κανελλοπούλου 'Αννα	15	είς μνήμην Βασούλιας
'Ι. Μονή Έσφημηνού 'Αγ. Όρους	30	'Ανδρινημ	60	Κιούση Σωτηρία 200
Φίλανθρ. Σύλ. 'Οοιος Λουκᾶς 'Αλιβέρου	150	Στεγγιούλης Βασίλειος	50	είς μνήμην συζύγου της Κων/νου
Βιγγοπούλου Μερούνα	50	Λαζαρής Δημήτριος	20	Τσούντοψη Ματίνα 30
Νίνικος Ηλίας	23,69	'Ωττά Αίκατερίνη	50	είς μνήμην συζύγου της Βασιλείου
Κοντολέων Ρούλα	20	Κασιμάτη	50	Σαλάβερου Παρασκευή 20
'Ανώνυμος	15	Λάτιος Δημήτριος	35	είς μνήμην Μιχαήλ
'Εμμίδης Νικόλαος	10	'Ανδρινημ	20	Κυράση Χρυσάνθη 30
Διλιντά Ειρήνη	20	Παναγιωτοπούλου 'Αφροδίτη	100	είς μνήμην Σπαραλόπους
Κόρκαλη Δημήτρια	10	'Ορφανός Ιωάννης	50	Πετροπούλου Στυλιανή 50
Τούρη Βασ. Μαρία	5	Ντάβα Φωτεινή	30	είς μνήμην Πατρός Γεωργίου
Οίκονόμου Θεοδώρα	30	Οίκονόμου Γεωργία	50	Πολυμέρου Μαρία 20
Δόγιας Γ. Χρήστος	20	Βράντες Ναπολέων	150	είς μνήμην Σεβ. Κων/νου 160
Ιωαννίδης Αντώνιος	50	Θεοδόρατος Πόπτη	30	είς μνήμην Σεβ. Κων/νου 100
Δελακούρας Γεώργιος	20	'Αναγνωστοπούλου Ιωάννα	30	Ανδριώτη 'Αναστασία 10
'Αρχιμ. Π. Σαββέρης Θεόδωρος	20	Βασιλοπούλου Σούλα	30	είς μνήμην της μπέρας της Αντωνίας
Σιμόπουλος Χρ.	50	Χιωτέλη Ναυσικά	60	Κοντογιάννης 'Έλευθερος 100
Καρδαπταλή Βασιλική	50	Χριστοϊδούλου Βασιβάρα	240	είς μνήμην Κορέτη Λουκά
Χατζηχονόγλου Κων/να	100	Μιτζάλης Ιωάννης	20	Μπουναφέας Χρήστος 50
Δουσή Θεοδώρα	100	- Τό παρόπατον Ιεραποτοπούλης Λεβαδείας	20	είς μνήμην πατρός Αντωνίου
Μότσης Παύλος	48,69	ἀπό 21-1 έως 30-3-2007 είσεπραξεί από		Χρ. Στέγη Φωκάδης 50
π. Κορητάς Γεωργίος	100	δωρεές συνεργατών το ποσόν 158,78 € και		είς μνήμην Σεβ. Κων/νου 50
Κορέ Λουκία	20	έδοθησαν άνωλγος αποδείξεις.		

Είς Μνήμην

Μαυροειδή 'Αθανασία	30
είς μνήμην συζύγου της Ιωάννου	
Δρίζη Αίκατερίνη	30
είς μνήμην 'Αγγελικής Συφίβηη	
'Ανώνυμη	50
είς μνήμην Βασούλιας	
Κιούση Σωτηρία	200
είς μνήμην συζύγου της Κων/νου	
Τσούντοψη Ματίνα	30
είς μνήμην συζύγου της Βασιλείου	
Σαλάβερου Παρασκευή	20
είς μνήμην Μιχαήλ	
Κυράση Χρυσάνθη	30
είς μνήμην Σπαραλόπους	
Πετροπούλου Στυλιανή	50
είς μνήμην Πατρός Γεωργίου	
Πολυμέρου Μαρία	20
είς μνήμην Σεβ. Κων/νου	
'Ανώνυμη	160
είς μνήμην της μπέρας της Αντωνίας	
Κοντογιάννης 'Έλευθερος	100
είς μνήμην Κορέτη Λουκά	
Μπουναφέας Χρήστος	50
είς μνήμην πατρός Αντωνίου	
Χρ. Στέγη Φωκάδης	50
είς μνήμην Σεβ. Κων/νου	

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Όδος Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη) 113 64 Αθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σέ περίπτωση άλλαγμάς διευθύνσεως παρακαλοῦμε νά μᾶς πληροφορήσετε γιά τη νέα διεύθυνσή σας

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ**
ΤΡΥΓΟΝΟΣ 3-7 ΚΥΨΕΛΗ, Τ.Κ. 11364 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 86.26.225 – FAX 210 86.26.700
www.ierapostoli.gr

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

΄Αγαπητοί συνεργάτες δωροπέτες και φίλοι της έξιωτερης ιεραποστολῆς.

Στίς 28 Όκτωβρίου, έορτάζονται: έθνικά ή ξνδοξηνά επέτειός μας και έκκλησιαστικά ή Άγια Σκέπη της Παναγίας μας.

Έπειδή δύναται ο Ομιλός μας να έχει έπιλεξει προστάτιδά του τη Μπέρα τοῦ Κυρίου μας, κάθε χρόνο άφιερώνει στή μνήμη της επίσημην έθνικοθρησκευτική γιορτή μαζί με τήν επέτειο τοῦ ιστορικοῦ ΟΧΙ.

Έτσι και έφετος, στίς 29 Όκτωβρίου 2007 ημέρα Δευτέρα και ώρα 7:00 (βραδυνή) στήν αίθουσα της Ιεραποστολῆς (Τρυγόνος 3-7, Άνω Κυψέλη) θα τελέσουμε τήν γιορτή μας. Ομιλητής θά είναι δ.ε.α Υποστράτηγος κ. ΚΩΤΣΙΟΠΟΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ μέ θέμα: **«ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ ΤΟΥ 1940».**

Σᾶς περιμένουμε μέχρι και ίεραποστολικό ένδιαφέρον.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ